

แผนการดำเนินโครงการเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

เทศบาลตำบลหนองแขung
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

▶ ประวัติความเป็นมา

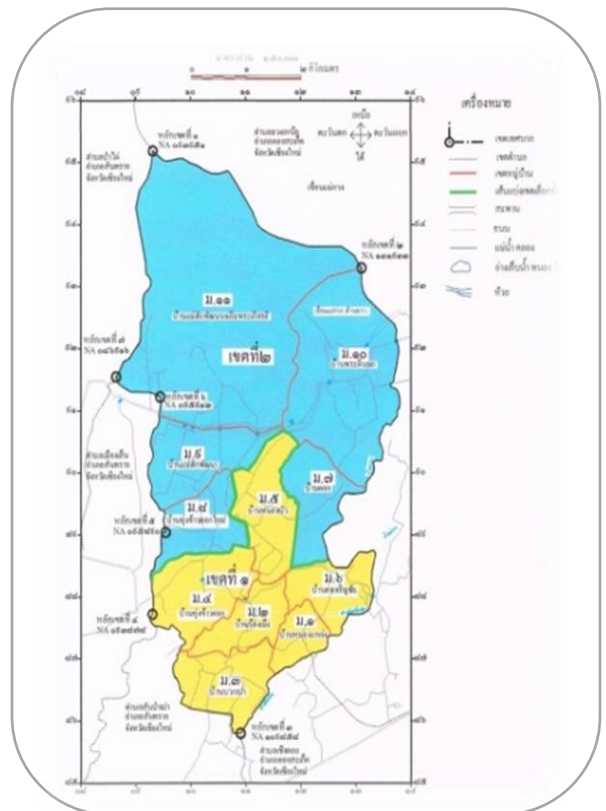
“หนองแหย่ง” เป็นชื่อหนองน้ำสาธารณะ เนื้อที่ประมาณ ๘ ไร่ ๓ งานและในหนองแหย่งนั้น มีพืชตระกูลกกชนิดหนึ่งเจริญเติบโตในหนองน้ำมากมาย ชาวบ้านเรียกพืชชนิดนี้ว่า “ต้นแหย่ง” หนองน้ำนี้ จึงได้ชื่อว่า “หนองแหย่ง” ต่อมาได้มีราษฎรอพยพและย้ายถิ่นฐานมาทำไร่ทำนาใกล้ หนองน้ำนี้ จึงตั้งชื่อว่า “บ้านหนองแหย่ง”

ตำบลหนองแหย่ง เป็นตำบลที่แยกมาจากตำบลสันทรายน้อย เหตุที่ชื่อตำบลหนองแหย่งเพราะพระยารักษ์ ซึ่งเป็นกำนันคนแรก ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านหนองแหย่ง จึงตั้งชื่อตำบลตามหมู่บ้านที่อยู่ว่าตำบลหนองแหย่ง

เทศบาลตำบลหนองแหย่ง (นิติบุคคล) ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ทำการตั้งอยู่ ๓๓๓ หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งข้าวตอก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

▶ ด้านกายภาพ

- ☼ ที่ตั้งตำบลหนองแหย่ง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย
- ☼ ระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๒ กิโลเมตร
- ☼ เนื้อที่ ๓๐.๓๗๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๘,๙๘๕ ไร่
- ☼ ภูมิประเทศ ลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา
- ☼ อาณาเขต
 - ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลป่าไผ่
 - ทิศใต้ ติดกับ ตำบลสันป่าเป้า
 - ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลเชิงดอย , ตำบลหลวงเหนือ
 - ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลป่าไผ่ , ตำบลเมืองเก่า

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านหนองแห้งหมู่ที่ ๑

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านหนองแห้ง

บ้านหนองแห้ง จากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุในหมู่บ้านได้เล่าสืบต่อกันมาว่าบ้านหนองแห้งมีราษฎรมาตั้งรกรากเป็นหมู่บ้านเมื่อประมาณร้อยกว่าปีมาแล้ว ซึ่งผู้สูงอายุได้เล่าว่าแต่ก่อนนั้นในสมัยที่พม่าเข้ามาในประเทศไทยแล้วได้สร้างเมืองไว้แต่จำไม่ได้ว่าเป็นสมัยกษัตริย์พระองค์ใด จากหลักฐานในหมู่บ้านจะพบเห็นสันคือ (เนินดินที่คล้ายกับกำแพงเมือง) ที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “เวียงแก่น” สภาพพื้นที่ในสมัยก่อนพื้นที่จะเป็นป่า ภูเขา และเป็นที่ดิน ราษฎรแต่ดั้งเดิมของบ้านหนองแห้งเป็นชาวพื้นเมืองและชาวเงี้ยว (ไทยใหญ่) ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานที่บ้านหนองแห้ง หมู่ที่ ๑ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนครัวเรือนประมาณ ๓๐๐ หลังคาเรือน และได้ชื่อว่าบ้านหนองแห้ง ก็เพราะอันเนื่องมาจากในสมัยก่อน มีหนองน้ำอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้านและมีต้นแห้งขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านได้นำเอาต้นแห้งมาสานทำเป็นเสื่อเพื่อใช้ปูนั่ง จึงได้มีการตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านหนองแห้ง” ต่อมาพื้นที่ทำมาหากินเกิดความแห้งแล้งประกอบกับพื้นที่เป็นที่ดินและเป็นป่า เกิดขาดแคลนน้ำ ราษฎรจึงมีการอพยพไปทำมาหากินในที่อื่น ๆ เช่น อำเภอฟั่ว อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และมีราษฎรบางส่วนได้อพยพไปตั้งรกรากอยู่ในต่างเช่นจังหวัดเชียงราย

ในปี พ.ศ.๒๕๑๙ ในสมัยที่นายแก้ว บุญคำ เป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้มีการแยกหมู่บ้านหนองแห้งออกเป็น ๓ หมู่บ้าน ซึ่งได้แก่ บ้านดงเจริญชัย เป็นหมู่ที่ ๖ , บ้านดอย เป็นหมู่ที่ ๗ และบ้านหนองแห้ง เป็นหมู่ที่ ๑

มีการแบ่งเขตภายในหมู่บ้านออกเป็น ๖ เขต ดังนี้

เขตที่ ๑ ชื่อว่า “ตลิ่งแล” ตั้งชื่อมาจากศาลาที่พักทางซึ่งตั้งอยู่บริเวณด้านขวามือของถนนปากทางเข้าหมู่บ้านหนองแห้ง เป็นจุดเด่นที่ผู้คนสัญจรผ่านเข้ามาในหมู่บ้านจะต้องแลดูศาลาแห่งนี้ ซึ่งปัจจุบันศาลาแห่งนี้ได้ ถูกรื้อถอนออกไป

เขตที่ ๒ ชื่อว่า “แห้งบัวเงิน” ตั้งชื่อมาจากที่สมัยก่อนมีหนองน้ำซึ่งมีต้นแห้งขึ้น อยู่เป็นจำนวนมาก และมีบัวสีขาวอยู่ในหนองน้ำซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า “บัวเงิน” ในเขตนี้จึงได้ชื่อว่า “แห้งบัวเงิน”

เขตที่ ๓ ชื่อว่า “พระยารักษ์” ตั้งชื่อมาจากชื่อกำนันคนแรกของตำบล คือนายสิงห์ ซึ่งต่อมาได้ชื่อว่า “พระยารักษ์” และได้เคยอาศัยอยู่บริเวณเขตนี้

เขตที่ ๔ ชื่อว่า “หอบัวลอย” ตั้งชื่ออันเนื่องมาจากในเขตนี้แต่ก่อนเคยมีบ้านที่ชาวบ้านได้สร้างเอาไว้ แต่ไม่มีคนอยู่อาศัยได้นาน ใครมาอยู่ก็ต้องมีอันต้องย้ายออกไปอยู่ที่อื่น ซึ่งไม่มีใครทราบสาเหตุที่แท้จริงว่าเป็นเพราะเหตุใด ชาวบ้านจึงเรียกบ้านแห่งนี้ว่า “หอบัวลอย”

เขตที่ ๕ ชื่อว่า “แดนเวียงแก่น” ตั้งชื่ออันเนื่องมาจากในเขตนี้แต่ก่อนได้มีการวางแผนกันไว้ว่าจะตั้งเป็น “เวียง” หรือเป็นศูนย์กลางของอำเภอ แต่ก็ต้องมีอันเลิกกันไป ชาวบ้าน จึงได้มีการตั้งชื่อให้เขตนี้ว่า “แดนเวียงแก่น”

เขตที่ ๖ ชื่อว่า “สวรรค์สันคือ” ตั้งชื่ออันเนื่องมาจากในเขตนี้แต่ก่อนมีสันคือสูง เป็นเนินดินคล้ายกำแพงเมืองตั้งอยู่ แต่ในปัจจุบันได้มีการขุดเอาดินไปขายจนไม่เห็นสันคือเดิมแล้ว

ในปี พ.ศ.๒๕๒๗ ได้มีการพัฒนาหมู่บ้านและได้มีการขุดเอาต้นแห้งออกจากหนองน้ำในหมู่บ้านออกไปจนหมดจึงทำให้ในปัจจุบันไม่มีต้นแห้งอยู่ในหนองน้ำของหมู่บ้านอีกต่อไป ปัจจุบันมีนายกิตติศักดิ์ พันธรัักษ์ ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลหนองแห้ง

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง

บ้านหนองแห้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ

ติดต่อกับ บ้านดงเจริญชัย หมู่ที่ ๖ ,บ้านดอย หมู่ ๗ ตำบลหนองแห้ง

ทิศใต้

ติดต่อกับ บ้านเชิงดอย ตำบลเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ทิศตะวันออก

ติดต่อกับ บ้านหลวงเหนือ ตำบลหลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ทิศตะวันตก

ติดต่อกับ บ้านร้องเม็ง หมู่ ๒ ,บ้านบวกเปา หมู่ ๓ ตำบลหนองแห้ง

สถานที่สำคัญ

วัดหนองแห้ง

๑.๓. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของชุมชนบ้านหนองแห้ง เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การเกษตรกรรม เพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์ มีแม่น้ำกวังไหลผ่านทางทิศเหนือของหมู่บ้าน และมีลำเหมืองชลประทานผ่านในหมู่บ้าน

➤สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านร่องเม็งหมู่ที่ ๒

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านร่องเม็ง

จากการบอกเล่าของผู้สูงอายุในหมู่บ้านเล่าถึงความหมายของหมู่บ้านร่องเม็งว่า คำว่า “ร่อง” เพี้ยนมาจากคำว่า “ล่อง” ซึ่งหมายถึง สระ หนอง คลอง บึง หรือลำธารเล็ก ๆ เนื่องจากมีลำธารเล็ก ๆ จากลำน้ำแม่กวังไหลผ่านหมู่บ้าน ส่วนคำว่า “เม็ง” แปลเป็นภาษาทางภาคเหนือ หมายถึง “มอญ” ซึ่งสันนิษฐานกันว่าราษฎร บ้านร่องเม็งสืบเชื้อสายมาจากชนชาวมอญที่อพยพมาจากพม่า และมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บ้านร่องเม็ง มาเมื่อประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ ปี มาแล้วหมู่บ้านร่องเม็งได้ตั้งเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ มีประชากรเข้ามาอยู่อาศัยประมาณ ๓๐ ครัวเรือน ชาวบ้านมีวิถีการดำเนินชีวิตมาในท้องถิ่นนี้หลายชั่วอายุคนแล้ว แต่ไม่ได้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร คงเหลือไว้แต่การใช้ภาษาซึ่งยังมีการใช้ภาษาพูดในสำเนียงภาษาไทยเงินอยู่บ้าง ปัจจุบันมีนายเจริญศักดิ์ โนคำ ดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน บ้านร่องเม็ง หมู่ที่ ๒

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง บ้านร่องเม็งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๗ กิโลเมตร

เนื้อที่ - มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๘๕๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๑,๒๐๐ ไร่
- มีพื้นที่ทำนาประมาณ ๒๐๐ ไร่ พื้นที่ทำสวนประมาณ ๑๕๐ ไร่ พื้นที่ทำไร่ ๒๐๐ ไร่ พื้นที่การเกษตรอื่น ๆ ๔๐๐ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน

ภูมิประเทศ	ลักษณะภูมิประเทศของบ้านร่องเม็งเป็นที่ราบ		
อาณาเขต	ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	บ้านดงเจริญชัย หมู่ ๖ ต.หนองแห้ง
	ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านบวกเปา หมู่ ๓ ต.หนองแห้ง
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	บ้านหนองแห้ง หมู่ ๑ ต.หนองแห้ง
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บ้านทุ่งข้าวตอก หมู่ ๔ ต.หนองแห้ง

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ พิพิธภัณฑวัตถุร่องเม็ง หมู่ที่ ๒

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๕ ปีกอ ดังนี้

(๑) ปีกอสันเสเหลียม (๒) ปีกอร่องเม็งใต้ (๓) ปีกอร่องเม็งเหนือ ๑ (๔) ปีกอร่องเม็งเหนือ ๒ (๕) ปีกอวรรณชัย

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านบวกเปา หมู่ที่ ๓

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านบวกเปา

บ้านบวกเปา หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านที่ตั้งมานานประมาณ ๑๐๐ กว่าปี ชื่อบ้านบวกเปามีพื้นที่ไปตามที่ผู้เฒ่าผู้แก่ได้เล่าสืบต่อกันมาว่า แต่เดิมบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้าน มีต้นไม้ ชนิดหนึ่ง คือ ต้นเปา ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมากจึงทำให้ได้ชื่อว่า บ้านบวกเปา ซึ่งบ้านบวกเปาตั้งอยู่ทาง ทิศตะวันออกของอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบัน นางสาวเนรรัตน์ สายตา ดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน บ้านบวกเปา หมู่ที่ ๓

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง บ้านบวกเปาตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๙ กิโลเมตร

เนื้อที่ บ้านบวกเปา หมู่ที่ ๓ ต.หนองแห้ง มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๑๘๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๓๐๐ ไร่ มีพื้นที่ทำนาประมาณ ๑๕๐ ไร่ มีพื้นที่ทำไร่ ๑๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน

ภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของบ้านบวกเปาเป็นที่ราบ

อาณาเขต	ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	บ้านร้องเม็ง หมู่ ๒	ต.หนองแขง
	ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านสันตันเปา หมู่ ๑	ต.สันป่าเปา
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	บ้านหนองแขง หมู่ ๑	ต.หนองแขง
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บ้านข้าวโก หมู่ ๔	ต.สันป่าเปา

สถานที่สำคัญ วัดบวกเปา หมู่ที่ ๓

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๖ คุ้ม ดังนี้

(๑) คุ้มหน้าวัดเหนือ (๒) คุ้มหน้าวัดใต้ (๓) คุ้มช่างเหล็ก ๑ (๔) คุ้มช่างเหล็ก ๒ (๕) คุ้มหัวริน ๑ (๖) คุ้มหัวริน ๒

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านทุ่งข้าวตอก หมู่ที่ ๔

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านทุ่งข้าวตอก

บ้านทุ่งข้าวตอก หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองแขง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๒๐๐ ไร่ มีตำนานเล่าขานกันว่า มีนายพรานป่าคนหนึ่ง จ้องจะจับนกยูงทอง ซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์ ที่อาศัยอยู่บนยอดดอย (ดอยพระบาทตีนนก) จึงได้เดินทางมายังหมู่บ้านแห่งนี้ ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและอาหาร เพื่อหาซื้อข้าวเปลือก แล้วนำไปคั่วไฟให้แตก ซึ่งภาษาทางพื้นเมืองเรียกข้าวเปลือกที่นำไปคั่วไฟ ว่า “ข้าวตอก” เพื่อจะนำไปจับนกยูงทองตัวนั้น เป็นเหตุให้เรียกหมู่บ้านนี้ว่า บ้านทุ่งข้าวตอก ปัจจุบันมีนายฉนาคม จันดี เป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๔

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง	บ้านทุ่งข้าวตอก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๖ กิโลเมตร			
เนื้อที่	บ้านทุ่งข้าวตอก หมู่ที่ ๔ ต.หนองแขง มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๑,๒๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๕๗๕ ไร่ มีพื้นที่ทำนาประมาณ ๒๗๕ ไร่ และมีพื้นที่ทำสวน และการเกษตรอื่น ๆ ประมาณ ๓๐๐ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน			
ภูมิประเทศ	ลักษณะภูมิประเทศของบ้านทุ่งข้าวตอกเป็นที่ราบ			
อาณาเขต	ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่ หมู่ ๘	ต.หนองแขง
	ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านบวกเปา หมู่ ๓	ต.หนองแขง
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	บ้านร้องเม็ง หมู่ ๒	ต.หนองแขง
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บ้านเมืองวะ หมู่ ๔	ต.เมืองเส้น

สถานที่สำคัญ วัดทุ่งข้าวตอก หมู่ที่ ๑

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๕ ปีกอง ดังนี้

(๑) ปีกองน้ำไ้ (๒) ปีกองหนองยาว (๓) ปีกองสามแยก (๔) ปีกองหลายหน้านอก (๕) ปีกองหลายหน้าใน

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านหนองบัว หมู่ที่ ๕

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านหนองบัว

บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๕ ตำบลหนองแขง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านที่คนย้ายถิ่นฐานมาจากหลายๆ แหล่ง และได้มีการจัดตั้งหมู่บ้านขึ้นมาจากการนำของนายถา คุณป็น โดยได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านหนองบัว” เพราะบริเวณหมู่บ้านมีหนองน้ำธรรมชาติที่มีดอกบัวขึ้นเต็มหนองน้ำ ปัจจุบันนายสมชาย เม็งขาว ดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง	บ้านหนองบัว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๐ กิโลเมตร			
เนื้อที่	บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๕ ต. หนองแขงมี พื้นที่ประมาณ ๕๑๐ ไร่ มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๓๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๒๐๐ ไร่			

	มีพื้นที่ทำนาประมาณ ๒๑๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำสวนประมาณ ๕๐ ไร่
	GPS ละติจูด ๑๘.๙๐๒๒๒๕๘๐๖๙๑๖๕๓๓ ลองจิจูด ๙๙.๑๐๑๒๐๒๒๒๗๑๗๕๒๕
	พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน
ภูมิประเทศ	เป็นที่ราบสูง เป็นดินปนทรายและลูกรัง ดินภูเขา ซึ่งอาศัยน้ำจากคลองชลประทาน
	จากเขื่อนแม่กวงอุโมงค์ธาราทำการเกษตร
อาณาเขต	ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านพระบาทตีนนก หมู่ ๑๐ ต.หนองแห้ง
	ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านทุ่งข้าวตอก หมู่ที่ ๔ , บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่ หมู่ที่ ๘
	ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านดอย หมู่ ๗ ต.หนองแห้ง
	ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ ๙ ต.หนองแห้ง

สถานที่ท่องเที่ยว หนองบัวมีเทศบาลจับปลาหนองบัวเป็นประจำทุกปี

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๔ คุ้ม ดังนี้

- คุ้มที่ ๑ - คุ้มที่ ๒ - คุ้มที่ ๓ - คุ้มที่ ๔

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านดงเจริญชัย หมู่ที่ ๖

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านดงเจริญชัย

เดิมชื่อบ้านดงหลวง หรือบ้านดงเจริญชัย แยกออกมาจาก บ้านหนองแห้ง หมู่ที่ ๑ และประชาชน อีกส่วนหนึ่งแยกมาจากบ้านดอย หมู่ที่ ๗ และบ้านพระบาทตีนนก หมู่ที่ ๑๐ ก่อนหน้านั้นประชาชนในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖ ไม่ได้มีวัดในหมู่บ้าน ถึงเวลาทำบุญก็ได้แยกกันไปทำบุญที่วัดหนองแห้ง หมู่ที่ ๑ วัดร้องเม็ง หมู่ที่ ๒ และวัดพระบาทตีนนก หมู่ที่ ๑๐ ในตอนนั้นการสัญจรไปมาหาสู่กันมีความลำบาก ในฤดูฝนเป็นช่วงฤดูน้ำหลากน้ำท่วมเป็นประจำในยุคนั้นๆ ลูกหลานในหมู่บ้านไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนวัดพระบาทตีนนก จนกระทั่งภายหลัง ได้มีการสร้างโรงเรียนขึ้นมาใหม่ ชื่อว่า “ดงเวียงแก่น” ซึ่งตั้งอยู่บริเวณทุ่งนาด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของหมู่บ้าน และด้วยเหตุที่ได้ชื่อว่า “ดงเวียงแก่น” เพราะมีหลักฐานปรากฏว่า มีสิ่งปลูกสร้างเก่าโบราณปรากฏให้เห็นจนทุกวันนี้ แนวกำแพงเก่าที่มีซากอิฐโบราณ โดยสันนิษฐานว่าอาจจะเป็นเมืองเก่าโบราณมาแต่อดีตว่าเป็น “ดงเวียงแก่น”

ต่อมาภายหลัง เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๕ ได้มีการขออนุญาตสร้างวัดและโรงเรียนในหมู่บ้านประชาชนพร้อมทั้งคณะกรรมการหมู่บ้านและผู้ใหญ่บ้านคนแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๙ ชื่อ นายเชื้อ บุญเพิ่มพูล โดยได้รับความอนุเคราะห์บริจาคที่ดิน จากพ่อน้อยสิงห์แก้ว เจริญทรัพย์ แม่บัวชุม ชัยมงคล เจ้าของไร่แปลงยาสูบและสวนลำไย ซึ่งมีพื้นที่มากที่สุดในหมู่บ้าน จึงได้มีการสร้างวัดและโรงเรียนขึ้น ในปี พ.ศ.๒๕๑๕ โดยโรงเรียนชื่อว่า “เด่นมะค่า” และวัดชื่อว่า “ดงเจริญชัย” ต่อมาโรงเรียนเปลี่ยนชื่อเป็นดงเจริญชัย โดยตั้งชื่อให้เกียรติต่อผู้บริจาคที่ดินเพื่อปลูกสร้างวัดและโรงเรียน จึงนำเอานามสกุลทั้ง ๒ ท่าน คือ “เจริญ” มาจากคำว่า เจริญทรัพย์ “ชัย” มาจากคำว่าชัยมงคล “ดง” มาจากสภาพภูมิศาสตร์ที่เต็มไปด้วยดงแห่งต้นไม้ที่รกทึบรวมถึงต้นมะค่า รวมกันเป็น ชื่อ “บ้านดงเจริญชัย” ผู้ใหญ่บ้านคนแรก พ.ศ.๒๕๑๙-๒๕๒๒ นายเชื้อ บุญเพิ่มพูน (เสียชีวิตแล้ว) คนที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๒๒ - ๒๕๒๕ นายบุญศรี จันทรแก้ว (เสียชีวิตแล้ว) คนที่ ๓ พ.ศ.๒๕๒๕ - ๒๕๒๖ นายจำลอง เยาวใจ (เสียชีวิตแล้ว) คนที่ ๔ พ.ศ.๒๕๒๖ - ๒๕๕๒ นายสุรินทร์ เยาวใจ คนที่ ๕ พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๘ นายประเสริฐ กันธาจีน และคนที่ ๖ พ.ศ.๒๕๕๘ - ปัจจุบัน นายชยางกูรชินวรภัทร ดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง	บ้านดงเจริญชัยตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๘ กิโลเมตร
เนื้อที่	บ้านดงเจริญชัย หมู่ที่ ๖ ต.หนองแห้ง อ.สันทราย จ.เชียงใหม่
	พื้นที่ทั้งหมด ๘๑๐.๗๒ ไร่ มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๔๑๑ ไร่
	และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๕๗๖ ไร่
	มีพื้นที่ทำนาประมาณ ๔๒๖ ไร่ และมีพื้นที่ทำสวนประมาณ ๑๕๐ ไร่
	พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน

ภูมิประเทศ	ลักษณะภูมิประเทศของบ้านดงเจริญชัยเป็นที่ราบ		
อาณาเขต	ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	บ้านทุ่งป่าคำ ต.หลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด
	ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านหนองแห้ง ต.หนองแห้ง อ.สันทราย
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	บ้านหลวงเหนือ ต.หลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บ้านดอย หมู่ ๗ ต.หนองแห้ง อ.สันทราย
สถานที่สำคัญ	วัดบ้านดงเจริญชัย และ ศูนย์การเรียนรู้ดงเวียงแก่น		

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๖ คุ้ม ดังนี้

๑. คุ้มพระนคร	๒. คุ้มศรีประไพ	๓. คุ้มนพรัตน์	๔. คุ้มเกลียวมณี
๕. คุ้มท้าวสามล	๖. คุ้มธันวาคม	๗. คุ้มจ้าวเชียงใหม่	

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านดอย หมู่ที่ ๗

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านดอย

ประวัติความเป็นมาของบ้านดอยเดิมเป็นหมู่ที่ ๑ บ้านหนองแห้ง ตำบลหนองแห้ง โดยได้แยกออกจากหมู่ที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ มีภูมิประเทศเป็นเขาเป็นดอยอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้านเป็นที่ราบเชิงเขาจึงได้ชื่อว่า “บ้านดอย” มีผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือ นายดวงคำ มะโนรี และได้รับเลือกเป็นกำนันตำบลหนองแห้ง จนเกษียณอายุราชการ นายอิทธิพงษ์ อุ่นคำ , นายสุนทร ชัยศรีอ้าย ได้รับเลือกเป็นกำนันตำบลหนองแห้งจนเกษียณอายุ และปัจจุบันนายประมวล ศรีคำมา ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง	บ้านดอย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๑ กิโลเมตร		
เนื้อที่	บ้านดอย หมู่ที่ ๗ ต. หนองแห้ง มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๑๔๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๒๐๐ ไร่ มีพื้นที่ทำนาประมาณ ๑๕๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำสวนประมาณ ๕๐ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน		
ภูมิประเทศ	เป็นที่ราบติดเชิงเขา ทำการเกษตรโดยนำน้ำจากคลองชลประทานเขื่อนแม่กวงอุดมธาราตินค่อนข้างสมบูรณ์ เหมาะสำหรับทำไร่ ทำนา ทำสวนได้เป็นอย่างดี		
อาณาเขต	ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	บ้านพระบาทดินนกก หมู่ ๑๐ ต.หนองแห้ง
	ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านดงเจริญชัย หมู่ที่ ๖ ต.หนองแห้ง
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	บ้านช้างน้ำ ต.หลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บ้านหนองบัว หมู่ ๕ ต.หนองแห้ง

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๔ คุ้ม ดังนี้

๑. คุ้ม มิตรไมตรี	๒. คุ้มร่มเย็น	๓. คุ้มดีเสมอ	๔. คุ้มสุขสันต์
-------------------	----------------	---------------	-----------------

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านทุ่งข้าวตอกใหม่หมู่ที่ ๘

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านทุ่งข้าวตอกใหม่

บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่ หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากบ้านทุ่งข้าวตอก หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองแห้ง เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ แต่เดิมมีชื่อว่า “บ้านแพะ” ซึ่งเรียกตามภูมิประเทศที่เป็นป่าคำว่า “แพะ” เป็นภาษาพื้นเมืองทางภาคเหนือซึ่งหมายถึง ป่า และต่อมาก็ได้ตั้งชื่อหมู่บ้าน ขึ้นใหม่ว่า “บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่” มีนายบุญเรือง ศิริ กำนันประจำตำบลหนองแห้ง ผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบัน คือนายสมบุญ คัดจักร

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง

บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

เนื้อที่

บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่ หมู่ที่ ๘ ต.หนองแห้งมีพื้นที่ประมาณ ๕๑๐ ไร่ พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๓๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๒๐๐ ไร่ มีพื้นที่ทำนาประมาณ ๒๐๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำสวนประมาณ ๕๐ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน

ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของบ้านทุ่งข้าวตอกใหม่เป็นที่ราบ

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ ๙ ต.หนองแห้ง

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านทุ่งข้าวตอก หมู่ ๔ ต.หนองแห้ง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านหนองบัว หมู่ ๕ ต.หนองแห้ง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านหนองกันครุ หมู่ ๕ ต.เมืองเส้น

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๖ คุ้ม ดังนี้

๑. คุ้มบัวสวรรค์

๒. คุ้มสายธาร

๓. คุ้มเด่นสวรรค์

๔. คุ้มธรรมสถาน

๕. คุ้มมิตรสัมพันธ์

๖. คุ้มดอกบัว

➤ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านที่ราษฎรอพยพมาจากหมู่บ้านเดิมที่มีชื่อว่า “บ้านเกียงคา” ตำบลหลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สาเหตุเนื่องมาจากการสร้างเขื่อนแม่กวงอุดมธาราขึ้น เพื่อการเกษตรของกรมชลประทานตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัฐบาลจึงได้จัดสรรที่ดินทำกินให้ราษฎรไว้เป็นที่ทำกินและที่อยู่อาศัยจำนวน ๗ ไร่ ต่อ ๑ ครัวเรือน ต่อมาในเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แยกหมู่บ้านออกเป็น ๒ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๙ (บ้านแม่ฮักพัฒนา) และหมู่ที่ ๑๑ (บ้านแม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ) เนื่องจากมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นเดิมนายณรงค์ บุญอินตา เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปัจจุบันนางสายพิน จันเตียม ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙

๑.๒ สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง

บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองแห้ง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๔ กิโลเมตร

เนื้อที่

บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองแห้ง มีพื้นที่ประมาณ ๘๓๖ ไร่ มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๕๒ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๗๘๔ ไร่

ภูมิประเทศ

เป็นที่ราบเชิงเขา ทำการเกษตรโดยนำน้ำจากคลองชลประทานจากเขื่อนแม่กวงอุดมธารา ดินค่อนข้างสมบูรณ์ ดินร่วนปนทราย เหมาะสำหรับการทำไร่ ทำสวน ทำนาได้เป็นอย่างดี

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านแม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ ๑๑

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่ หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองแห้ง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านหนองกันครุ หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองเส้น

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๕ และบ้านพระบาทดินนก หมู่ที่ ๑๐

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ จำนวน ๔ คุ้ม ดังนี้

๑. คุ้มกระดั่งงา

๒. คุ้มฝ้ายคำ

๓. คุ้มเพื่องฟ้า

๔. คุ้มราชพฤกษ์

➤ **สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านพระบาทดินนก หมู่ที่ ๑๐****๑.๑ ประวัติความเป็นมาของบ้านพระบาทดินนก**

ในอดีตบ้านพระบาทดินนก เป็นพื้นที่ป่าหนาแน่นมาก บ้านพระบาทกำเนิดโดยกลุ่มคนชาวจีน(เจ๊ก) เฒ่าที่ทราบมีชื่อว่า “เจ๊กมีและเจ๊กแดง” บุคคลทั้ง ๒ ได้อาศัยในตัวเมืองเชียงใหม่ ได้มาบุกเบิกที่ไร่ที่นาและต่อมาได้สร้างฝายน้ำล้น เรียกตามชื่อว่า “ฝายเจ๊กแดง” โดยใช้กั้นลำน้ำแม่กวง ส่งน้ำเข้าสู่ บ้านพระบาทดินนก บ้านดอยและบ้านหนองบัวอีกทั้ง ทั้ง ๒ เป็นผู้สร้างวัดพระบาทดินนกและทะนุบำรุงเรื่อยมา จากนั้นได้มีชาวบ้านได้เข้ามากลุ่มแรกที่ ตามเข้ามาคือกลุ่มของแม่หล้า อุปันโน และอีกหลายกลุ่มมาจับจองอาศัย บ้านพระบาทดินนกเป็นหมู่บ้านเดิมที่ได้แยกจาก หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖ มาเป็นหมู่ที่ ๑๐ โดยใช้ชื่อว่าบ้านพระบาทดินนก โดยมีผู้ใหญ่บ้านคนแรก คือ นายฉลอง มณีขัติ ลำดับต่อมา นายสมศักดิ์ บุญเพิ่มพูน ปัจจุบันนายวิบูลย์ จุ่มปี ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๐

๑.๒ สภาพทั่วไป**ที่ตั้ง**

บ้านพระบาทดินนกตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๓ กิโลเมตร

เนื้อที่

ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทาง ๑๘ กิโลเมตร

บ้านพระบาทดินนก หมู่ที่ ๑๐ ต. หนองแห้งมีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัย และมีพื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ ๑,๐๖๕.๙๕ ไร่พิกัด GPS ๑๘.๙๑๐๗๐๑๑ , ๙๙.๑๑๘๘๑๔๓

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบเชิงเขา ติดกับเขาสูง อาศัยแหล่งน้ำจากเขื่อนแม่กวง

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เขื่อนแม่กวงอุดมธารา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านดอย หมู่ที่ ๗ ต.หนองแห้ง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	บ้านช้างน้ำ ต.หลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๕, หมู่ที่ ๙, หมู่ที่ ๑๑ ต.หนองแห้ง

๑.๓ การปกครอง แบ่งออกเป็นคุ้มต่างๆ

(๑) คุ้มหนองเหียง (๒) คุ้มรวมใจ (๓) คุ้มริมคลอง (๔) คุ้มศาลาร่วมใจสามัคคี

➤ **สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของบ้านแม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ ๑๑****๑.๑ ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน**

บ้านแม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แยกจากแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙ เมื่อปี ๒๕๔๔ ซึ่งหมู่บ้านทั้ง ๒ เดิม เป็นหมู่บ้านที่ราษฎรอพยพมาจากหมู่บ้านเดิมที่มีชื่อว่า “บ้านเกียงคา,บ้านผาแตก” ตำบลหลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ สาเหตุเนื่องมาจากการสร้างเขื่อนแม่กวงอุดมธาราขึ้น เพื่อการเกษตรของกรมชลประทานตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลจึงได้จัดสรรที่ดินทำกินให้ราษฎรไว้เป็นที่ทำกินและที่อยู่อาศัยจำนวน ๗ ไร่ ต่อ ๑ ครัวเรือน ต่อมาในเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แยกหมู่บ้านออกเป็น ๒ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๙ (บ้านแม่ฮักพัฒนา) และหมู่ที่ ๑๑ (บ้านแม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ) เนื่องจากมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นและปัจจุบัน นายศักดิ์ชัย จอมเรือง เป็นผู้ใหญ่บ้าน

๑.๒ สภาพทั่วไป**ที่ตั้ง**

บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของที่ว่าการอำเภอสันทราย และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสันทรายประมาณ ๑๔ กิโลเมตร

เนื้อที่

บ้านแม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหนองแห้ง มีพื้นที่ประมาณ ๘๐๐ ไร่ มีพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ ๑๕๐ ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๓๕๘ ไร่

ภูมิประเทศ

ที่ราบติดกับเชิงเขา ทำการเกษตรโดยนำน้ำจากคลองชลประทานเขื่อนแม่กวงฯ

อาณาเขต	ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เขื่อนแม่กวงอุดมธารา
	ทิศใต้	ติดต่อกับ	บ้านแม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองแห้ง
	ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๑๐ ตำบลหนองแห้ง
	ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๑๕ ตำบลป่าไผ่

๒) ด้านการเมือง/การปกครอง

➢ (๒.๑) ข้อมูลฝ่ายการเมือง

คณะผู้บริหาร

นายพิรุณ	หน่อแก้ว	นายกเทศมนตรีตำบลหนองแห้ง
นายดวงคำ	มะโนรี	รองนายกเทศมนตรีตำบลหนองแห้ง
นางอัมพร	รินคำ	รองนายกเทศมนตรีตำบลหนองแห้ง
นายสุวรรณ์	ใจมั่น	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลหนองแห้ง
นายสายันต์	ศิริ	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลหนองแห้ง

สภาเทศบาลตำบลหนองแห้ง

๑. นายจำเริญ	ศรีวิชัย	ประธานสภาเทศบาลตำบลหนองแห้ง
๒. นางณัฐกานต์โพธิ์	ประสาธ	รองประธานสภาเทศบาลตำบลหนองแห้ง
๓. นายเสงี่ยม	บุญเป็ง	เลขานุการสภาเทศบาลตำบลหนองแห้ง
๔. นายสุพจน์	กาวิชัย	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๕. นายอินตา	จิณา	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๖. นายประดิษฐ์	ไชยวงษ์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๗. นายสมบุรณ์	เม็งขาว	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๘. นายพงษ์ศักดิ์	จันทร์ทิพย์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๙. นายวิษานนท์	เกษตร	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๐. นายสมัย	บัวไฟจิตติ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๑. นางศรีนวล	ภูเรือน	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๒. นายปรัชญา	มณีชาติ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒

(๒.๒) ข้อมูลด้านการปกครอง

กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านตำบลหนองแห้ง

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
นายกิตติศักดิ์ พันธรักษ์	กำนันตำบล	นายลิขิต กิตติคุณ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นายนิกร บัวแตก	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายเจริญ โนคำ	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๒	นายราเชนทร์ อำพันธ์ศรี	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นายสมภาพ อินخال	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
น.ส.เนาวรัตน์ สายตา	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๓	นางอุบล ลาวิชัย	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นายเกียรติศักดิ์ คุณยศยิ่ง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายชนาคม จันดี	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๔	นายวินัย ประคูปตานนท์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นายบรรจง จอมเรือง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายสมชาย เม็งขาว	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๕	นายสุบิล เม็งขาว	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นายบุญศรี ทามัน	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายชยางกุล ชินวรภัทร	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๖	นายณรงค์ มหานิล	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นางอุบล วงศ์ราช	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายประมวล ศรีคำมา	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๗	นายเสาร์คำ เม็งขาว	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นางคำหน้อย สิงห์ตาแก้ว	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายสมบุรณ์ คัดจักร	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๘	นายดวงเลิศ กาวิละ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นายเจริญ ศรีแก้ว	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นางสายพิน จันเตียม	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๙	นายถนัด บัวแก้วเกิด	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นางพิมพ์ใจ วุฒติวงศ์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายวิบูลย์ จุ่มปี	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๑๐	นายชนพล สมศรี	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นางผดแก้ว คนหลวง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
นายศักดิ์ชัย จอมเรือง	ผู้ใหญ่บ้าน ม.๑๑	นายจรัสเพชร ชัยเลิศ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	นายไพสน บัวทองใส	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
นายเทิดศักดิ์ สุวรรณ	สารวัตรกำนัน	นางสาวปรียา สุขสุด	สารวัตรกำนัน	นางสมศรี บุญเพิ่มพูน	แพทย์ประจำตำบล
นายอนันต์ หลวงเมือง	ผู้ช่วยพรส.	นายณรงค์ บุญชัย	ผู้ช่วยพรส.	นายประเสริฐ คำปันนา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

ก) ข้อมูลประชากร

ก.๑ จำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ - ๕ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๒			จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๓			จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๔			จำนวนครัวเรือน ปี ๒๕๖๔
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
๑	หนองแห้ง	๑๙๒	๒๐๓	๓๙๕	๒๐๙	๒๒๙	๔๓๘	๒๑๒	๒๓๙	๔๕๑	๑๘๘
๒	ร้องเม้ง	๑๗๗	๒๐๐	๓๗๗	๑๙๓	๒๐๙	๔๐๒	๒๐๑	๒๒๐	๔๒๑	๒๒๙
๓	บวกเปา	๒๖๕	๓๒๗	๕๙๒	๒๗๖	๓๓๐	๖๐๖	๒๗๗	๓๓๐	๖๐๗	๓๑๕
๔	ทุ่งข้าวตอก	๒๑๘	๒๗๕	๔๙๓	๒๔๒	๓๑๒	๕๕๔	๒๕๘	๓๒๖	๕๘๔	๒๗๐
๕	หนองบัว	๑๓๓	๑๔๕	๒๗๘	๑๓๔	๑๕๔	๒๘๘	๑๓๘	๑๕๖	๒๙๔	๑๕๙
๖	ดงเจริญชัย	๒๘๘	๒๘๑	๕๖๙	๒๗๘	๒๗๔	๕๕๒	๒๗๑	๒๗๐	๕๔๑	๒๓๒
๗	ดอย	๑๗๑	๑๖๔	๓๓๕	๑๗๒	๑๖๘	๓๔๐	๑๗๒	๑๖๕	๓๓๗	๑๑๙
๘	ทุ่งข้าวตอกใหม่	๓๐๐	๓๓๗	๖๓๗	๓๐๙	๓๔๓	๖๕๒	๓๑๗	๓๔๓	๖๖๐	๓๒๐
๙	แม่ฮักพัฒนา	๔๙๐	๔๕๒	๙๔๒	๕๐๐	๔๗๑	๙๗๑	๕๒๐	๔๗๖	๙๙๖	๔๐๕
๑๐	พระบาทตีนนก	๑๐๔	๑๑๔	๒๑๘	๑๑๒	๑๑๔	๒๒๖	๑๑๐	๑๑๔	๒๒๔	๘๔
๑๑	แม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ	๔๒๘	๔๒๑	๘๔๙	๔๐๕	๔๐๕	๘๑๐	๔๑๘	๔๑๔	๘๓๒	๓๒๔
	รวม	๒,๗๖๖	๒,๙๑๙	๕,๖๘๕	๒,๘๓๐	๓,๐๐๙	๕,๘๓๙	๒,๘๙๔	๓,๐๕๓	๕,๙๔๗	๒,๖๕๕

จำนวนประชากร ประจำปี ๒๕๖๔ รวมทั้งสิ้น ๕,๙๔๗ คน แยกเป็นชาย ๒,๘๖๔ คน หญิง ๓,๐๕๓ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๙๕.๗๗ คน/ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอสันทราย ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔)

ก.๒ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

- ▶ เขตการปกครอง
 - เขตเลือกตั้งที่ ๑ หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๖
 - เขตเลือกตั้งที่ ๒ หมู่ที่ ๗ - หมู่ที่ ๑๑
- ▶ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 - ชาย ๒,๒๐๖ คน
 - หญิง ๒,๔๔๑ คน
 - รวม ๔,๖๔๗ คน
- ▶ จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 - จำนวน ๓,๗๘๓ คน
 - คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๓๙
 - ครั้งล่าสุด (๒๘ มี.ค ๖๔)

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง		
		ชาย	หญิง	รวม
๑	หนองแห้ง	๑๖๐	๑๗๗	๓๓๗
๒	ร้องเม้ง	๑๖๐	๑๗๖	๓๓๖
๓	บวกเปา	๒๒๕	๒๗๖	๕๐๑
๔	ทุ่งข้าวตอก	๑๙๓	๒๕๔	๔๔๗
๕	หนองบัว	๑๑๑	๑๓๑	๒๔๒
๖	ดงเจริญชัย	๒๒๓	๒๓๑	๔๕๔
๗	ดอย	๑๔๐	๑๓๓	๒๗๓
๘	ทุ่งข้าวตอกใหม่	๒๓๒	๒๗๘	๕๑๐
๙	แม่ฮักพัฒนา	๓๘๗	๓๘๕	๗๗๒
๑๐	พระบาทตีนนก	๙๑	๙๑	๑๘๒
๑๑	แม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ	๒๘๔	๓๐๙	๕๙๔
	รวม	๒,๒๐๖	๒,๔๔๑	๔,๖๔๗

๓.๓ จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพ

(๑) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	จำนวน	๑,๒๘๑ คน
(๒) เบี้ยยังชีพผู้พิการ	จำนวน	๒๐๕ คน
(๓) เบี้ยยังชีพผู้ป่วยโรคเอดส์	จำนวน	๓๐ คน

๔) ด้านสภาพสังคม

● การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ๒ แห่ง (หมู่ที่ ๓,๑๑)
- ศูนย์เด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองแห้ง ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๔)
- โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลหนองแห้ง ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๕)
- พิพิธภัณฑ์วัดร้องเม็ง ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๒)
- ศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัยตำบลหนองแห้ง (กศน.) ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๘)

● สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ ๙ แห่ง (หมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๖,๙,๑๐,๑๑)
- ที่พำนักสงฆ์ ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๙)
- ศาลาปฏิบัติธรรม ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๘)

● การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง (บ้านร้องเม็ง,บ้านแม่ฮักพัฒนา)
- คลินิก ๒ แห่ง (หมู่ที่ ๗,๘)
- จำนวนผู้ป่วยติดเตียง ๑๔ คน
(ข้อมูลจาก รพ.สต.ร้องเม็ง ๑๑ คน หมู่ที่ ๑ = ๒ คน ,หมู่ที่ ๓ = ๔ คน ,หมู่ที่ ๔ = ๓ คน ,หมู่ที่ ๖ = ๒ คน)
(ข้อมูลจากรพ.สต.แม่ฮัก ๒ คน หมู่ที่ ๑๐ = ๒ คน , หมู่ที่ ๑๑ = ๑ คน)
- จำนวนผู้ป่วยจิตบ้าน ๗ คน
(ข้อมูลจาก รพ.สต.แม่ฮักพัฒนา หมู่ที่ ๗ = ๓ คน ,หมู่ที่ ๙ = ๒ คน ,หมู่ที่ ๑๐ = ๑ คน, หมู่ที่ ๑๑ = ๑ คน)

● ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ตู้ยาม(หน่วยบริการประชาชนบ้านบวกเปา) ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๓)
- เครื่องดับเพลิงชนิดหัว (เทศบาล, ศูนย์อพพร.,ทุกหมู่บ้าน) ๒๗ อัน
- ลูกบอลดับเพลิง (ศูนย์เด็กเล็กเทศบาล/โรงเรียนอนุบาล) ๓ อัน

● ร้านค้าขายของชำ/ขายของเบ็ดเตล็ด ๕๕ ร้าน

- (หมู่ที่ ๑ = ๕ ร้าน ,หมู่ที่ ๒ = ๒ ร้าน ,หมู่ที่ ๓ = ๖ ร้าน ,หมู่ที่ ๔ = ๔ ร้าน ,หมู่ที่ ๕ = ๓ ร้าน ,
หมู่ที่ ๖ = ๕ ร้าน ,หมู่ที่ ๘ = ๑๔ ร้าน ,หมู่ที่ ๙ = ๗ ร้าน ,หมู่ที่ ๑๐ = ๔ ร้าน ,หมู่ที่ ๑๑ = ๕ ร้าน

● สถานีบริการน้ำมัน/เชื้อเพลิง = ๔ แห่ง (หมู่ที่ ๔ = ๒ แห่ง , บั้มหลอด หมู่ที่ ๙ , บั้มหยอดเหริยญ หมู่ที่ ๑๑)

● อุโมงค์/ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์/รถยนต์ ๑๓ ร้าน (หมู่ที่ ๑=๒ ร้าน,หมู่ที่ ๒= ๒ ร้าน ,
หมู่ที่ ๓ = ๒ ร้าน ,หมู่ที่ ๔ = ๑ ร้าน ,หมู่ที่ ๘ = ๒ ร้าน ,หมู่ที่ ๙ = ๓ ร้าน ,หมู่ที่ ๑๑ = ๑ ร้าน

๕) ด้านระบบบริการโครงสร้างพื้นฐาน

● การคมนาคม

ถนนคอนกรีตฯ	จำนวน	๗๙	สาย	ระยะทาง	๓๐.๙๒	กิโลเมตร
ถนนลาดยาง	จำนวน	๒๐	สาย	ระยะทาง	๒๐.๙๒๙	กิโลเมตร
ถนนลูกรัง/ดินคลุก	จำนวน	๖๓	สาย	ระยะทาง	๔๓.๖๙	กิโลเมตร

การเดินทางเข้าสู่ตำบล

ประเภท/หมู่บ้าน	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ม.๗	ม.๘	ม.๙	ม.๑๐	ม.๑๑
การเดินทางโดยเส้นทางปกติจากหมู่บ้านถึงที่ว่าการอำเภอ (กม.)	๑๑	๑๐	๑๒	๘	๑๑	๑๔	๑๒	๙	๑๑	๑๕	๑๒
จากหมู่บ้านถึงศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ (กม.)	๒๖	๒๕	๒๗	๒๓	๒๖	๒๙	๒๗	๒๔	๒๖	๓๐	๒๗

- เส้นทางคมนาคม

(๑) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๐๑ ตอนสันทราย-แม่ใจ ทางหลวงชนบทหมายเลข ชม ๓๐๑๒

เชื่อมกับทางหลวงสายนี้บริเวณตำบลป่าไผ่ผ่านตำบลเมืองเสี้ยนนำเข้าสู่ตำบลหนองแห้ง หมู่ที่ ๔

(๒) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๑๙ ตอนเชียงใหม่-ดอยสะเก็ด ทางหลวงชนบทหมายเลข ชม ๓๐๑๒

เชื่อมกับทางหลวงสายนี้บริเวณตำบลสันป่าเปา เข้าสู่ตำบลหนองแห้ง หมู่ที่ ๓

- การโทรคมนาคม

- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ ๑๗ ตู้ (หมู่ที่ ๑ = ๑ ตู้ หมู่ที่ ๒ = ๒ ตู้ หมู่ที่ ๓ = ๒ ตู้ หมู่ที่ ๔ = ๔ ตู้ หมู่ที่ ๕ = ๑ ตู้ หมู่ที่ ๖ = ๒ ตู้ หมู่ที่ ๗ = ๒ ตู้ หมู่ที่ ๘ = ๑ ตู้ หมู่ที่ ๙ = ๒ ตู้ หมู่ที่ ๑๐ = ๒ ตู้)

- การไฟฟ้า ไฟฟ้าเข้าถึง จำนวน ๑๑ หมู่บ้าน

๖) ระบบเศรษฐกิจ

- อาชีพ เกษตรกรรม ประมาณ ๗๕ % รับจ้างทั่วไป ประมาณ ๒๐ %

ค้าขายและอื่น ๆ ประมาณ ๕ %

การปลูกพืช (ข้อมูลจาก สำนักงานเกษตรอำเภอสันทราย เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔)

๑. ปลูกข้าวนาปี พันธุ์ที่ปลูก คือ กข.๖ กข.๑๐ สันป่าตอง๑ ข้าวหอมมะลิ ๑๐๕

๒. ปลูกข้าวนาปรัง พันธุ์ที่ปลูก คือ กข.๖ กข.๑๐ สันป่าตอง๑

๓. ปลูกถั่วเหลืองฤดูแล้ง พันธุ์ที่ปลูก คือ สจ.๔ สจ.๕ เชียงใหม่ ๖๐ สจ. ๙

๔. ปลูกมะม่วง พันธุ์ที่ปลูก คือ น้ำดอกไม้ เขียวเสวย มหาชนกหนังกกลางวันและโชคอนันต์

๕. ปลูกลำไย พันธุ์ที่ปลูก คือ อีตดอ อีแก้ว สีชมพู เปี้ยวเขียว

๖. ปลูกยางพารา พันธุ์ที่ปลูก คือ RRIM ๖๐๐

(ข้อมูลจาก สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสันทราย ประจำปี ๒๕๖๕)

หมู่ที่	บ้าน	รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
๑	หนองแห้ง	๓๑๐,๕๔๒.๖๕	๑๐๙,๔๑๓.๙๙
๒	ร้องเม้ง	๒๙๔,๔๐๔.๑๑	๑๐๖,๘๔๐.๓๒
๓	บวกเปา	๒๑๑,๔๖๕.๔๗	๗๓,๕๐๖.๘๙
๔	ทุ่งข้าวตอก	๒๑๒,๓๐๑.๔๘	๗๘,๔๙๓.๖๐
๕	หนองบัว	๑๓๙,๑๘๕.๕๑	๑๐๑,๐๙๒.๖๓
๖	ดงเจริญชัย	๒๑๒,๙๔๐.๔๗	๖๓,๒๘๓.๕๑
๗	ดอย	๓๑๑,๒๗๘.๔๑	๘๘,๖๔๘.๘๗
๘	ทุ่งข้าวตอกใหม่	๒๖๕,๖๙๔.๓๗	๙๘,๕๒๓.๐๓
๙	แม่ฮักพัฒนา	๒๕๒,๔๕๓.๘๖	๙๖,๐๗๓.๘๗
๑๐	พระบาทดินนก	๑๗๐,๖๔๕.๐๐	๑๐๐,๓๗๙.๔๑
๑๑	แม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ	๒๖๖,๔๗๒.๓๖	๑๓๔,๓๘๑.๔๘
เฉลี่ย ทุกหมู่บ้าน		๒๔๔,๗๖๐.๓๗	๙๒,๖๕๙.๗๕

• ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่ : การรวมกลุ่มของประชาชน แยกประเภทกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

๑) กลุ่มพัฒนาสตรีตำบลหนองแห่ย์
(นางสังวาลย์ บริรักษ์)	๑๑ กลุ่ม (หมู่ที่ ๑-๑๑)
ประธานกลุ่มพัฒนาสตรีตำบลหนองแห่ย์
๒) กลุ่มผู้สูงอายุตำบลหนองแห่ย์
(นายเลิศ คำดวงดาว)	๑ กลุ่ม
ประธานกลุ่มผู้สูงอายุตำบลหนองแห่ย์
๓) สภาวัฒนธรรมตำบลหนองแห่ย์
(นางประคอง วาณิชยานนท์)	๑ กลุ่ม
ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลหนองแห่ย์
๕) ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน บ้านดงเจริญชัย
(นายขยงกร ชินวรภัทร์)	๑ แห่ง (ดงเวียงแก่น)
ประธานศูนย์การเรียนรู้ดงเวียงแก่น

๖) ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงตำบลหนองแห่ย์
(นางสังวาลย์ บริรักษ์)

๑ แห่ง (หมู่ที่ ๔)
ประธานศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงตำบลหนองแห่ย์

กิจกรรม/โครงการ ริเริ่มพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ ในพื้นที่ตำบลหนองแห่ย์)

๑.) โคกหนองนาโมเดล	บ้านหนองแห่ย์ หมู่ที่ ๑	(นางสุพิศ เนตรคำวง)
: ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมจากหน่วยงาน : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสนทราย		
๒) Young Smart Farmer	บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๕	(นายศุภวิทย์ คุณยศยิ่ง)
: ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมจากหน่วยงาน : สำนักงานเกษตรอำเภอสนทราย		
๓) เศรษฐกิจพอเพียง	บ้านพระบาทดินนกก หมู่ที่ ๑๐	(นายดวงดี อุปันโน)

• ข้อมูลอื่นๆ (หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์/วิสาหกิจชุมชน)

รายชื่อผู้ผลิต/ผู้ประกอบการสินค้า OTOP ตำบลหนองแห้ง

ลำดับ ที่	ชื่อกลุ่ม/ ผู้ประกอบการ	ชื่อประธาน/เจ้าของ	ที่อยู่	โทร.	ชื่อสินค้า/ บริการ	ประเภทกิจการ
๑	กลุ่มแชมพู สมุนไพร จันทร์	นางจันทร์ฉาย กันธิยะ 	๕๒ ม.๒	๐๕๓-๒๕๕-๐๗๘	แชมพูสมุนไพร	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร เครื่องสำอางสมุนไพร
๒	ประดิษฐ์ ผ้าทอพื้นเมือง บ้านบวกเปา หมู่ ๓	นางจิตา ขำนาญ 	๑๓๙ ม.๓	๐๕๓-๒๕๕-๐๙๔ ๐๘๑-๐๒๒-๕๙๘๘	ประดิษฐ์ เศษผ้า /เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	ผ้าเครื่องแต่งกาย-ผ้า
๓	นายทอดศักดิ์ แสงพระเวส	นายทอดศักดิ์ แสงพระเวส 	๑๒๗ ม.๓	๐๕๓-๒๕๕-๐๘๔	พริกแกง พื้นเมือง-พริก ขมนจีน น้ำเงี้ยว	อาหาร/อาหารแปรรูป กึ่งสำเร็จรูป/สำเร็จรูป
๔	นายรณพัฒน์ ทิพย์ปัญญา	นายรณพัฒน์ทิพย์ปัญญา 	๑๕๖/๕ ม.๙			ของใช้/ของตกแต่ง/ ของที่ระลึกผลิตภัณฑ์ที่ ใช้วัสดุจากไม้เป็นหลัก

(ข้อมูลจากพัฒนาชุมชนอำเภอสันทราย ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๕)

รายชื่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชนตำบลหนองแห้ง
(ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอสันทราย ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๕)

ลำดับ ที่	ชื่อกลุ่ม/ผู้ประกอบการ	ชื่อประธาน/เจ้าของ	ที่อยู่	โทร.	ชื่อสินค้า/ บริการ	ประเภทกิจการ
๑	วิสาหกิจชุมชนกลุ่ม ทำขนมจีนบ้านบวกเปา	นายเทอดศักดิ์ แสงพระเวส	๑๒๗ หมู่ ๓	๐๕๓-๒๕๕-๐๘๔	ขนมจีน, น้ำพริก สำเร็จรูป	แปรรูปและ ผลิตภัณฑ์อาหาร
๒	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร ผู้เลี้ยงโคนม ต.หนองแห้ง	นายเสรี จอมบัว	๖๒ หมู่ ๔	-	โคนม, ปุ๋ยคอก	ผลิตปศุสัตว์
๓	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มพัฒนาการผลิต ลำไยคุณภาพ บ้านแม่ฮักพัฒนา เฉลิมพระเกียรติ หมู่ที่ ๑๑	นายสุพจน์ บัวดาวดี	๕๘ หมู่ ๑๑	๐๘๗-๑๗๖-๑๔๒	ลำไยอบแห้ง	แปรรูปและ ผลิตภัณฑ์อาหาร
๔	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มประดิษฐ์ ผ้า บ้านบวกเปา หมู่ที่ ๓	นางธิดา ชำนาญ	๑๓ หมู่ ๓	๐๕๓-๒๕๕-๐๙๔	กระเป๋าสื่อผ้า สำเร็จรูป	ผลิตภัณฑ์ ผ้าทอ
๕	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้า บ้านดงเจริญชัย หมู่ที่ ๖	นางมะลิ บุญเพิ่มพูน	๖๔/๑ หมู่ ๖	๐๘๑-๔๖๘-๓๘๖๗	เสื่อพื้นเมือง	ผลิตภัณฑ์ ผ้าทอ
๖	วิสาหกิจชุมชนสมุนไพร ศรีจันทร์	นางมนุชาธิป โนคำ	๕๒ หมู่ ๒	๐๕๓-๒๕๕-๑๗๘	แชมพู/ ครีมนวด/สบู่	ผลิตภัณฑ์ สมุนไพร
๗	วิสาหกิจชุมชนโรงสีข้าว บ้านดอย	นายสังวาล พันธงขันธ์	๖๖ หมู่ ๗	๐๙๗-๙๙๓-๔๓๘๘	ข้าว	รับจ้างสีข้าว
๘	วิสาหกิจชุมชนแปรรูปสมุนไพร พุลควา บ้าน หนองแห้ง	นางกัณตนา พันธ์รักษ์	๒๒ หมู่ ๑	๐๙๕-๑๒๗-๙๙๕๖	ไวน์ เชรรัม เจล ยาหม่อง	เครื่องดื่ม
๙	วิสาหกิจชุมชนผลิตและจำหน่าย สุราจากสมุนไพร	น.ส.กนกกานต์ พันธ์รักษ์	๒๒/๑ หมู่ ๑	๐๘๘-๒๖๗-๑๑๑๘	สุรากลั่นจาก สมุนไพร	เครื่องดื่ม
๑๐	วิสาหกิจชุมชนสมุนไพร เชิงสุขภาพสันทราย	นางอัมพร รินคำ	๑๒ หมู่ ๒	๐๘๘-๒๖๗-๑๑๑๘	พุลควา สมุนไพรและ เครื่องเทศ	ผลิตและแปรรูป สมุนไพรและสกัด สารจากสมุนไพร จำหน่าย
๑๑	วิสาหกิจชุมชนฟื้นฟูเศรษฐกิจภาค ประชาชน	นายบุญฤทธิ์ มูลเพย	๔๘ หมู่ ๙	๐๘๗-๕๒๖-๕๗๘๙	จุลินทรีย์ ฆ่าหญ้า, ฆ่าแมลง	การผลิตปัจจัย การผลิต

๗) เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

(ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอสันทรายและพัฒนาชุมชนอำเภอสันทราย ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๕)

สรุปผลการดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)
(Local Sufficiency Economy Plan : LSEP)

(๑) จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรตำบลหนองแห้ง จำนวน ๕๘๑ คน

★ **พื้นที่เกษตรส่วนใหญ่** ปลูกพืชข้าว มะม่วง ลำไย ข้าวโพด ฝรั่ง กล้วย ถั่วฝักยาว มันสำปะหลัง ถั่วลิสง พริก ผักหอม
กระเทียม พื้นที่ประมาณ ๒,๔๘๔ ไร่ ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๗๕ % ของจำนวน
ประชากร

★ **การปลูกพืช**

- ปลูกข้าวนาปี พันธุ์ข้าวที่ปลูกคือ กข.๖, กข.๑๐, สันป่าตอง ๑
- ปลูกข้าวนาปรัง พันธุ์ข้าวที่ปลูกคือ กข.๖, กข.๑๐, สันป่าตอง

- ปลุกถั่วเหลือง

- ปลุกมะม่วง

- ปลุกลำไย

พันธุ์ที่ปลูกคือ สจ.๔ , สจ.๕ , สจ.๙ , เชียงใหม่ ๖๐

พันธุ์ที่ปลูกคือ น้ำดอกไม้ , เชียวสวย, โชคอนันต์

พันธุ์ที่ปลูก คือ อีแห้ว , สีชมพู , อีตอ , เปี้ยวเขียว

(๒) จำนวนครัวเรือน เกษตรกร ประกอบอาชีพ (ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอสันทราย ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๕)

ผู้ปลูกข้าวนาปี ๓๑๑ ครัวเรือน			ผู้ปลูกพืชไร่ ๑๕ ครัวเรือน			ผู้ปลูกพืชสวน ๒๑๗ ครัวเรือน		
หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่ เพาะปลูก (ไร่-งาน-ตารางวา)	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่ เพาะปลูก (ไร่-งาน-ตารางวา)	หมู่ที่	ครัวเรือน	พื้นที่ เพาะปลูก (ไร่-งาน-ตารางวา)
๑	๔๔	๓๕๒.๗๑	๑	๑	๑.๐๐	๑	๗	๑๙.๙๕
๒	๓๗	๒๘๔.๐๔	๒	๒	๑๗.๕๐	๒	๑๐	๕๔.๗๗
๓	๔๑	๓๓๙.๐๗	๓	๑	๑.๐๐	๓	๑๘	๘๗.๖๖
๔	๓๓	๒๕๓.๕๖	๔	๔	๑๔.๗๐	๔	๑๐	๓๒.๗๙
๕	๒๗	๑๙๕.๑๕	๕	๖	๑๕.๐๐	๕	๙	๒๕.๔๘
๖	๓๗	๒๖๕.๒๐	๖	๑	๓๗.๐๐	๖	๑๖	๔๕.๘๘
๗	๓๕	๓๒๐.๐๐	รวม	๑๕	๘๖.๒๐	๗	๕	๖.๕๐
๘	๑๖	๙๙.๗๕				๘	๒๑	๗๔.๓๘
๙	๖	๒๕.๗๕				๙	๗๓	๑๙๙.๕๐
๑๐	๓๕	๓๖๖.๖๕				๑๐	๑๐	๒๑.๘๘
รวม	๓๑๑	๒,๕๐๑.๘๘				๑๑	๓๙	๑๕๖.๓๘
						รวม	๒๑๗	๗๓๖.๑๗

(๓) ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร : ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร ปัญหาภัยแล้งในบางปี

- แหล่งน้ำธรรมชาติ

● ลำน้ำมกวง

● ลำห้วย ๘ สาย (ได้แก่ ลำเหมืองเจ็กแดง(กลาง),ลำเหมืองค้อ , ลำเหมืองเปา ,
ลำเหมืองร้อง , ลำเหมืองเพย , ลำเหมืองไฮ, ลำห้วยสะแล้ง, ลำห้วยธาร)

● บึง, หนองและอื่นๆ ๙ แห่ง (ได้แก่ หนองแห้ง หมู่ที่ ๑ , หนองบัว หมู่ที่ ๕ ,หนองแมงดา หมู่ที่ ๘ , หนองห้วยฮัก หมู่
ที่ ๙ , หนองเหียง หมู่ที่ ๑๐ , หนองเหล็ก หมู่ที่ ๑๐ , อ่างเก็บน้ำห้วยฮัก หมู่ที่ ๑๑, อ่างเก็บน้ำห้วยเกียง
หมู่ที่ ๑๑)

● มีอ่างเก็บน้ำหลายแห่งที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว และแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์
เช่น อ่างเก็บน้ำหนองบัวอ่างเก็บน้ำห้วยฮักห้วยเกียง

- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

● ฝาย ๒๐ แห่ง (ได้แก่ หมู่ที่ ๔ ฝายทุ่งข้าวตอก ๔ แห่ง , หมู่ที่ ๕ ฝายหนองบัว ๑ แห่ง ,
หมู่ที่ ๖ ฝายเหมืองค้อ ๓ แห่ง, ฝายน้ำแม่กวง ๔ แห่ง,ฝายเหมืองร้อง ๔ แห่ง, หมู่ที่ ๗
ฝายบ้านดอย ๑ แห่ง ,หมู่ที่ ๘ ฝายเจ็กแดง ฝายมะนะ ๒ แห่ง,หมู่ที่ ๑๐ ฝายพระบาท ๑ แห่ง)

● บ่อน้ำตื้น ๔๐๗ แห่ง ● บ่อบาดาล ๓๕ แห่ง

(๔) ด้านแหล่งน้ำเพื่อน้ำกินน้ำใช้: ปริมาณน้ำไม่เพียงพอมาใช้

- การประปา ๑๓ แห่ง (หมู่ที่ ๒ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๓ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๔ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๕ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๖ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๗ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๘ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๙ = ๒ แห่ง , หมู่ที่ ๑๐ = ๑ แห่ง , หมู่ที่ ๑๑ = ๓ แห่ง

(๕) ปัญหา/ความต้องการ

- ก่อสร้าง/ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน ม.๑ ม.๘ ม.๙
- ขุดลอกลำเหมือง
- ขุดลอกหนองน้ำ
- ขุดลอกอ่างเก็บน้ำ
- ผันน้ำจากเขื่อนแม่กวงเสริมประปาหมู่บ้าน
- เปลี่ยน/วางท่อประปาสายหลักให้ประมาณน้ำ
- แก้มลิงเพิ่มขึ้น
- คัดคอนกรีตลำเหมืองเจ็กแดง
- ผายกั้นน้ำลำน้ำแม่กวง
- ประปาภูเขาถนนน้ำแม่กวง
- มีแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ
- ติดตั้งอุปกรณ์สูบน้ำ
- รัฐบาลประกันราคาผลผลิต
- รัฐบาลมีแหล่งรับซื้อผลผลิต
- ก่อสร้างกำแพงกันดินเสริมรอบสระหนองบัว (ลดการพังทลายของดิน)

๘. ข้อมูลด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

- ด้านศาสนาประชาชนตำบลหนองแห้งส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
- ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น ประชาชนตำบลหนองแห้ง ส่วนใหญ่ใช้ ภาษาไทย และมีภาษาถิ่น หรือเรียกว่า “ภาษาคำเมือง” เป็นภาษาสำหรับสื่อสารในท้องถิ่น
- ประเพณีและงานประจำปี

ในหมู่บ้านมีวัดใช้วัดเป็นสถานที่ทำบุญและจัดงานประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเป็นเสมือนศูนย์รวมจิตใจของราษฎร ทั้งหมู่บ้าน อีกทั้งเป็นศูนย์รวมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคนหมู่บ้านกิจกรรมทางศาสนาเป็นประจำคือวันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ “ประเพณีปีใหม่เมือง” งานปอยหลวง เป็นงานทำบุญฉลองของทางศาสนา ประเพณีลอยกระทง (ยี่เป็ง) เป็นประเพณีที่กระทำสืบกันมาเป็นเวลาช้านานแล้วจะถือ วันเพ็ญ เดือน ๑๒ ของทุกปี เป็นวันลอยกระทง เพื่อเป็นการขอขมาต่อแม่น้ำคงคา

๑.วันขึ้นปีใหม่ ราษฎรในหมู่บ้าน ผู้สูงอายุ สตรี เด็ก และเยาวชน จะร่วมกันเดินทางไปทำบุญตักบาตรที่วัดในตอนเช้า นำรูปเทียน ข้าวตอกดอกไม้ อาหารคาว หวาน ถวายพระนำดอกไม้ใส่ขันแก้วตั้ง ๓ ฟังเทศน์ เพื่อเป็นการทำบุญไปถวายภาคหน้า อบรมจิตใจ ทำให้สงบ ทำแต่คุณงามความดี

๒.วันสงกรานต์ “ประเพณีปีใหม่เมือง” ของชาวไทยล้านนา วันที่ ๑๓ เมษายน ของทุกปี ถือกันว่าเป็นวันสังขาล่อง”มีการจุดประทัด เพื่อส่งสังขาลในตอนกลางคืนและเวลาใกล้รุ่งของวันที่ ๑๓ เมษายน วันที่ ๑๔ เมษายน ถือว่าเป็น “วันเนา” เป็นวันที่ห้ามพูดจาหยาบคาย ห้ามทะเลาะกัน เป็นวันรวมญาติ วันครอบครัว วันนี้จะมีการจัดเตรียมทำขนมอาหาร ดอกไม้ รูปเทียน ตู เพื่อเตรียมไปทำบุญที่วัดในตอนเช้าของวันที่ ๑๕ เมษายน และตอนเย็นวันที่ ๑๔ เมษายน จะมีการช่วยกันขนทรายเข้าวัด เพราะมีความเชื่อว่ในหนึ่งปีที่เราเดินไปทำบุญที่วัดได้นำทรายติดออกมาจากวัด และในวันนี้ก็ควรนำทรายเข้าไปไว้ในวัด จะช่วยกันก่อเป็นเจดีย์ทราย เพื่อเช้าของวันที่ ๑๕ เมษายน จะได้นำตุงมาปักเพื่อทำพิธีทางศาสนา และจะมีการแห่ไม้ค้ำส่หรี โดยจัดเตรียมหาต้นไม้ ที่มีกิ่งไม้งามขนาดพอเหมาะนำมาแกะเอาเปลือกออกแล้วใช้ขี้ผึ้งทำให้มีสีเหลือง นำสายดอกไม้ ผัดผูกติดไว้ที่กิ่งไม้ตอนบน เพื่อนำไปค้ำต้นส่หรี ที่อยู่วัดโดยมีความเชื่อทางศาสนาว่าเพื่อจะให้มีอายุยืนยาวเหมือนต้นโพธิ์ (ต้นส่หรี) และในวันที่ ๑๕ เมษายนนี้ “เป็นวันพญาวัน” เป็นวันที่ดีที่สุดในหนึ่งปี และเป็นวันที่เด็ก ผู้ที่มีอายุน้อยจะนำสิ่งของ เช่น ขนม ผลไม้ ของกินของใช้ต่าง ๆ เครื่องนุ่งห่ม ดอกไม้ นำไปมอบไหว้ขอสมาคอผู้สูงอายุและผู้เฒ่าผู้แก่ที่เคารพนับถือ เพื่อขอพรเป็นสิริมงคลกับตนเอง และถือเป็นโอกาสสำคัญที่ลูกหลานได้มาพบมาเยี่ยมสอบถามความเป็นอยู่ของผู้เฒ่าผู้แก่เรียกว่าประเพณีคำหัว

๓. ทำบุญวันพระ ในหนึ่งเดือนจะมีการทำบุญทางศาสนาทุกวันพระ ซึ่งผู้สูงอายุผู้เฒ่าผู้แก่จะเดินทางไปทำบุญตักบาตรที่วัดในตอนเช้า โดยนำ รูปเทียน ข้าวตอกดอกไม้ อาหารคาวหวาน ถวายพระ นำดอกไม้ใส่ขันแก้ว ตั้ง ๓ ฟังเทศน์ เพื่อเป็นการทำบุญไปถวายภาคหน้า แต่ถ้าเป็นวันพระในช่วงเทศกาลวันเข้าพรรษา ผู้เฒ่าผู้แก่ก็จะไปทำบุญในตอนบ่ายอีกครั้งหนึ่ง โดยไปฟังเทศน์ที่อารามสงฆ์ เพื่ออบรมจิตใจให้สงบ เป็นการศึกษาธรรมะ ทำให้ได้บุญ

๔. งานปอยหลวง เป็นงานทำบุญฉลองของทางศาสนา เช่น การสร้างโบสถ์ ศาลา วิหาร เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะมีการฉลอง (ปอยหลวง) ราษฎรในหมู่บ้าน และทุกหัววัดในเขตอำเภอจะมีการจัดแห่ควาน คือ ต้นเงินประดับด้วยดอกไม้ ขนม สมุด ปากกา ดินสอ ผ้า ฯลฯ และมีการแห่ขบวนกรรรำรำ เช่น การฟ้อนเล็บ การฟ้อนดาบ การตีกลองสะบัดชัย เป็นต้น ในตอนกลางคืน ก็จะมีงานการละเล่นมหรสพต่างๆ เช่น มิดนตรี ลิเก มวย ชิงช้า-สวรรค์ ประพดการฟ้อน ประพดการร้องเพลง เพื่อเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

๕. ประเพณีลอยกระทง (ยี่เป็ง) เป็นประเพณีที่กระทำสืบกันมาเป็นเวลาช้านานแล้วจะถือ วันเพ็ญ เดือน ๑๒ ของทุกปี เป็นวันลอยกระทง เพื่อเป็นการขอขมาต่อแม่น้ำคงคา เป็นการชำระล้างเคราะห์ตามความเชื่อมาแต่โบราณ ชาวบ้านจะจัดกิจกรรม ๒ วัน วันแรกจะมีการประกวดขุ่มประตูปาโดยให้แต่ละบ้าน จัดตกแต่งประดับประดาประตูปาของแต่ละบ้านให้สวยงามมีการประดับดอกไม้ ต้นไม้ จุดเทียนหรือผางพะทีบ ให้สว่างสวยงาม มีคณะกรรมการของหมู่บ้านออกตรวจและให้คะแนน มีรางวัลให้และคืนวันที่ ๒ จะมีการแห่ขบวนกระทง ที่ชาวบ้านได้ช่วยกันตกแต่ง มีการประกวดนางนพมาศเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามให้ คงอยู่ตลอดไป

๖. พิธีสืบชะตาบ้าน หรือ สะเดาะเคราะห์ ชาวบ้านจะไปช่วยกันจัดเตรียมเครื่องครว เพื่อประกอบพิธีสืบชะตาหลวงที่วัด โดยจัดเตรียมสิ่งของต่าง ๆ ประกอบด้วย ดอกไม้ ธูปเทียน อาหารคาวหวาน เพื่อเป็นสิริมงคลภายในหมู่บ้าน เป็นขวัญและกำลังใจแก่ราษฎรในหมู่บ้าน

๗. ประเพณีกินกล้วยสลาก จะจัดขึ้นในราวเดือนเกียง หรือประมาณเดือนกันยายน เป็นการทำบุญตามความเชื่อที่ว่าเป็นการส่งสิ่งของ อาหารเครื่องใช้ไปให้ผู้เสียชีวิตไปแล้วในอีกภพหนึ่งจะได้มีของใช้ โดยไม่อดอยาก โดยพระสงฆ์จะทยอยกันมาจากการนิมนต์ของเจ้าอาวาสวัด พระสงฆ์จะมาจากหลายวัด เพื่อมารับสังฆทาน การรับทาน มี ๓ ประเภท คือ ๑. ประเภทเจาะจง พระที่จะรับทานสังฆทาน ๒.ประเภทไม่เจาะจง โดยที่ชาวบ้านจะแสดงความจำนงว่าจะจับสลากและ ชาวบ้านก็จะจับสลากตามที่คณะกรรมการวัดได้จัดเตรียมสลากไว้ เมื่อปรากฏว่าจับได้เบอร์ไหนก็จะนำสังฆทานไปถวายให้พระตรงตามที่เบอร์นั้นๆระบุไว้ และ ๓. ประเภททานที่พระเจ้า(พระพุทธรูป)เมื่อพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์แล้วก็ป้อนอันว่าเสร็จพิธีการ

● มวลชนจัดตั้ง

- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	๑	รุ่น	จำนวน	๔๙	คน
- หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ภัย(OTOS)	๑	รุ่น	จำนวน	๑๐	คน
- จิตอาสาพัฒนาท้องถิ่น (หมู่บ้านละ ๑๐ คน)			จำนวน	๑๑๐	คน
- อาสาสมัครสาธารณสุขตำบลหนองแห้ง (อสม.)			จำนวน	๑๔๓	คน
- อาสาปศุสัตว์ตำบลหนองแห้ง			จำนวน	๑๑	คน

๙) ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติ

- น้ำ ในน้ำจากเขื่อนแม่กวงอุดมธารา ตั้งอยู่ในตำบลหลวงเหนือ อ.ดอยสะเก็ด มีความจุที่ระดับเก็บกักน้ำ เป็นพื้นที่ของชลประทาน
- ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ (แสดงทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในเขตเทศบาล)ได้แก่ พื้นที่ป่าไม้ซึ่งส่วนใหญ่ อยู่ในหมู่ที่ ๙ ,๑๐ ,๑๑ นอกจากนั้นยังมีหนองเก็บน้ำหมู่ที่ ๑, ๕, ๘, ๙, ๑๐ , ๑๑ ในตำบลหนองแห้ง มีพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวน ๕,๐๐๐ ไร่ โดยเฉพาะหมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๑ บางส่วนของป่าที่หมดสภาพ กรมชลประทานได้ ทำการปฏิรูปที่ดินให้ชุมชนบริเวณเขื่อนเก็บน้ำโครงการชลประทานแม่กวง มาอยู่อาศัย โดยถือครองกรรมสิทธิ์ครวเรือนละ ๗ ไร่

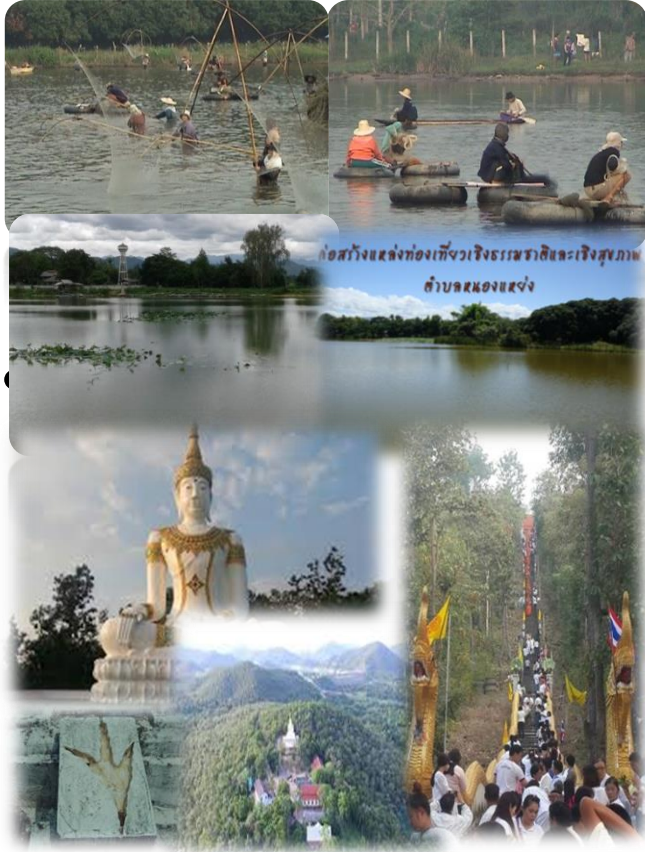
๑๐) ข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยว

- **แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ** ได้แก่

- หนองแห้ง หมู่ที่ ๑ บ้านหนองแห้ง เป็นแหล่งน้ำซึมตลอดปี เป็นแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรและเลี้ยงปลา
- หนองบัว หมู่ที่ ๕ บ้านหนองบัว เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่อยู่กลางหมู่บ้าน เป็นแหล่งน้ำที่ให้ประโยชน์แก่ชาวบ้านเรื่องการเกษตร เป็นแหล่งอาหารที่สำคัญ เช่น ปลา กุ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว สถานที่จัดงานเทศกาลจับปลาหนองบัวในเดือนเมษายนของทุกปี ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อปรับปรุงเป็นสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ ตำบลหนองแห้ง พร้อมเครื่องออกกำลังกาย ทางเดิน ลู่วิ่ง

- หนองแมงดา หมู่ที่ ๘ บ้านทุ่งข้าวตอกใหม่ เป็นแหล่งน้ำซึมตลอดปี เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเลี้ยงปลา
- สวนป่าสัก หมู่ที่ ๙ บ้านแม่ฮักพัฒนา เป็นสวนป่าที่ชาวบ้านได้ร่วมแรงร่วมใจกันปลูกและบำรุงรักษา ทำให้บริเวณสวนป่ามีความร่มเย็น นอกจากนี้ยังมีสระน้ำขนาดใหญ่ที่ทางหน่วยงานราชการได้มาสร้างไว้ เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงปลาเพื่อสร้างอาชีพอีกทางหนึ่งแก่ชาวบ้าน และทางหมู่บ้านกำลังพัฒนาเพื่อให้เป็นแหล่งพักผ่อนแหล่งใหม่ ต่อไป
- อ่างเก็บน้ำห้วยฮักและอ่างเก็บน้ำห้วยเกียง หมู่ที่ ๑๑ บ้านแม่ฮักพัฒนาเฉลิมพระเกียรติ เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญทั้งทางด้านการเกษตร และเป็นแหล่งอาหาร เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา

• แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่

หนองน้ำหนองบัว หมู่ที่ ๕ บ้านหนองบัว เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่อยู่กลางหมู่บ้าน เป็นแหล่งน้ำที่ให้ประโยชน์แก่ชาวบ้านเรื่องการเกษตร เป็นแหล่งอาหาร ที่สำคัญ เช่น ปลา กุ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว สถานที่จัดงานเทศกาลจับปลาหนองบัว ในเดือนเมษายนของทุกปีปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อปรับปรุงเป็นสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติตำบลหนองแห้งพร้อมเครื่องออกกำลังกาย ทางเดิน ลู่วิ่ง

วัดพระบาทตึนนก หมู่ที่ ๑๐ บ้านพระบาทตึนนกซึ่งเป็นวัดที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของอำเภอสันทราย มีวัดพระบาทตึนนกอยู่บนดอยสามารถพัฒนาเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ประวัตินี้ของวัดเมื่อในสมัยที่พระพุทธเจ้าทรงเสวยชาติ เป็นนกกยูงได้มายังที่วัดแห่งนี้ และได้เหลือร่องรอยของพระบาทเป็นรูปเท้าของนกกยูงไว้ ชาวบ้านจึงให้ความเคารพสักการะ และจะมีการจัดงานสงกรานต์ พระธาตุโดยจะจัดงานในช่วงวันวิสาขบูชาและดักบาตรเทโวโรหณะเป็นประจำทุกปีถือเป็นงานที่สำคัญที่สุดของตำบล

• แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะ ประเพณีและวิถีชีวิตคนไทย ได้แก่

พิพิธภัณฑ์วัดร่องเมิง หมู่ที่ ๒ บ้านร่องเมิง เป็นแหล่งศึกษาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถพัฒนาเป็นแหล่งศึกษาและการท่องเที่ยวอันเป็นที่เก็บรักษาวัตถุโบราณเก่าแก่ เช่น หมวกและดาบของนักรบโบราณที่มีชื่อเสียง

ก่อตั้งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๗ โดยท่านพระครูโกวิทธรรมโสภณ เจ้าอาวาสวัดร่องเมิง วัตถุโบราณชิ้นแรกสุดคือแบบพิมพ์ปั้นอิฐรูปโค้ง (พิมพ์ดินก้น) ที่รับตกทอดจากบรรพบุรุษทำด้วยไม้สักอายุกว่า ๑๐๐ ปี มาเก็บรักษาไว้ที่ วัดร่องเมิงแห่งนี้จากจุดเริ่มต้นดังกล่าวทำให้ศรัทธาชาวบ้านใกล้เคียงเริ่มสนใจและนำวัตถุโบราณสิ่งของเครื่องใช้เก่ามาถวายไว้ เพื่อเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์ของวัดต่อไป ปัจจุบันรวมแล้วมีโบราณวัตถุและศิลปวัตถุพื้นบ้านมากกว่าห้าพันชิ้น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลหนองแห้ง มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่างๆ รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕) และร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๑) แผนพัฒนาภาค พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๕) แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.๒๕๖๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) รวมตลอดถึงนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ กลไกประชารัฐ หลักการบริหารราชการแผ่นดิน Thailand ๔.๐ และนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองแห้ง โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ที่สอดคล้องสัมพันธ์กันในทุกระดับ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปสู่ ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยการพัฒนาท้องถิ่นน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามวิสัยทัศน์ของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

(๒) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติโดยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) สรุปย่อได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอาณาจรรฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ

➡ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ รัฐบาลจึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมายและสาระที่พึง มีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติไว้ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน (สำนักงานเลขาธิการของ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, ๒๕๖๑)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ในแต่ละยุทธศาสตร์ มีเป้าหมายในการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ

- ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน
- มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data)
- ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่เกิดขึ้นในอนาคต
- โดยใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา

- ที่มุ่งเน้นการ ยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ แนวคิด ๓ ประการ ประกอบด้วย
 - ๑) ต่อยอดอดีต โดยที่รากเหง้า ทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย นำมา ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่
 - ๒) ปรับปัจจุบันปูทางสู่อนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคม และขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อ ต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมและบริการอนาคต
 - ๓) สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และ การจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการและสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มียัสน์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และ

เป็นพลเมืองดีของชาติ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายพัฒนาภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับ ท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำ ประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มี คุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง รวมถึงพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพมีสภาพแวดล้อมและ นวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย และสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรม และความเข้มแข็งของชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็น ตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยมีประเด็นในการพัฒนาเพื่อจัดระบบอนุรักษ์ ปันฟูและป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับ หรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำ นวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่

ซึ่งการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ความมั่นคง ในการพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสร้างเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ตลอดชีวิต เปิดระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัล (Digital) เป็นนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมในทุกมิติ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาด้วยตนเองการพึ่งตนเองอย่างมี ส่วนร่วม ประกันสังคมที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการเติบโตด้วยคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีสังคมที่เติบโตอย่างยั่งยืน ปันฟูความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชีวภาพ และลดมลพิษ ดิน น้ำ อากาศ และสิ่งที่เกิดจากการสร้างโดยมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ให้มีความเป็นธรรมนำสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสมรรถนะที่สูง มีระบบธรรมาภิบาล

นอกจากนั้น ยังมีแผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อันเป็นผลมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ปีพุทธศักราช ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ ที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการ เตรียมความพร้อมในการเยียวยาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ พันฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้าสู่ภาวะปกติ มีเป้าหมายสำคัญ คือ “คนสามารถยังชีพอยู่ได้ มีงานทำ กลุ่มเปราะบางได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง สร้างอาชีพ และกระจาย รายได้สู่ท้องถิ่น เศรษฐกิจประเทศฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ และมีการวางรากฐานเพื่อรองรับการปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจใหม่” โดยควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษในระยะ ๒ ปีข้างหน้า เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการ พันฟูและขับเคลื่อนประเทศให้สามารถ “ล้มแล้ว ลุกไว หรือ Resilience” โดยได้ระบุประเด็นการพัฒนา ๔ ประการ (๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากภายในประเทศ (Local Economy)

(๒) การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว(Future Growth)

(๓) การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคนให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนา ประเทศ (Human Capital)

(๔) การปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ (Enabling Factors) ให้สอดคล้องกับ

กระแสการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพของประเทศ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

➡ ๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

➡ ๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศ

พัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้าง ความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทยเชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

➡ ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐาน

ที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่าง มีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งการเรียนรู้ยุคใหม่ ดิจิทัล

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

➡ ๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและ

สร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกระดับ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและจัดการตนเอง

➡ **๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียวครอบคลุมแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

➡ **๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ** เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ มีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลครอบคลุมแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจและทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐขนาดเล็ก gọn เพราะสมกับการกิต ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นครุฑและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆและมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผน ระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตาม ยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปี ที่สองของ ยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทําแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมาย ของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียน ของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของ ประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการก าหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน นอกจากนี้การจัดทํา แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลาย ประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากการระบาดทั่วของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วย และเสียชีวิตของประชากรแต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยี อย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศ ไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้นการ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

จึงต้องให้ความสำคัญกับการ เสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในการ กำหนด ทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมี ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้ (๑) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสานรักษาต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านการกำหนดทิศทางการ พัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนพื้นฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการ แข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน พื้นที่และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์การต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยง ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผน ไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการ ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาระบบเป้าหมายที่ตั้งไว้ (๒) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับหรือระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อ กัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบ ความยากลำบากในการดำรงชีวิตหรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและ ภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกกระบวนในการรับมือกับภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัวหรือระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่ เป็น เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่และ ประเทศ รวมถึงปรับทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ยุคใหม่และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนหรือระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ๓. เป้าหมายการ พัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติโดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใคร ไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่ เป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีความสุขที่สมบูรณ์ทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป ๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และ การใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยน รูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติจำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัด ของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากกาเปลี่ยนแปลง ของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์ จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงทีด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะ ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้าง มูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่าง เต็มศักยภาพพร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย ๓.๑.๑ การปรับโครงสร้างภาค การผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถ

ในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึง พัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม ๓.๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต ๓.๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจด้วยการสนับสนุน ช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจ่าย โอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่ม โอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม ๓.๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ ความยั่งยืนมุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๖๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘ ๒๑ ๓.๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและ แสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุง โครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททาง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนา ที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน ๑ ตัวเลขอันดับที่น้อยแสดงถึงระดับผลกระทบจากสภาพอากาศที่สูง ๒๓

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่างๆ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน ความเชื่อมโยงระหว่าง หมายความว่า การพัฒนาที่เข้ามามีผลหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็น ประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำและสามารถนำไปสู่ ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กันทำให้หมวดหมู่แต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้ แยกขาดจากกันแต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

ประเทศไทย ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้า คณะรักษาความสงบ แห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการ ขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้ เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ “ประเทศไทย ๔.๐”) พัฒนาการของ

“ไทยแลนด์ ๔.๐” ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคแรก คือ “ประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นการด ารงอยู่และพัฒนาประเทศเน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขายพืชไร่ พืชสวน หมู หมา เป็ดไก่ เป็นต้น

“ประเทศไทย ๒.๐” นอกจากเกษตรกรรมแล้วก็เน้นไปทางอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

“ประเทศไทย ๓.๐” เป็นยุคที่เน้นไปทางอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลิ่นน้ำ มั่น แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น แต่รายได้ของประเทศยังอยู่ใน ระดับปานกลาง และหลังปี ๒๕๔๙ เศรษฐกิจเริ่มชะลอตัว GDP ค่อย ๆ ลดลง เหตุผลสำคัญเพราะ

๑. ไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน

๒. ไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง

๓. แรงงานยังมีทักษะไม่ดีพอจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำ ของโอกาส

ด้วยเหตุนี้รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงปรับเปลี่ยนทิศทางการขับเคลื่อนของประเทศ แนวใหม่ด้วยความคิด “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน ๕-๖ ปี คล้าย ๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศ ที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา “A nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” หรือประเทศ ในแถบเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ “Creative Economy” เป็นต้น เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดัก ที่ก ลังเผชิญ ได้แก่

๑. กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒. กับดัก

ความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap)

๓. กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) “ลักษณะ

ของ “ไทยแลนด์ ๔.๐”

“Thailand ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายที่ต้องการเปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้แก่ (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่ การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงมีการเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะ สำคัญคือ

๑. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้อง ร าวรายขึ้น และเป็นเกษตรกร แบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Start ups ที่มีศักยภาพสูง

“โมเดล” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่ การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงมีการเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะสำคัญคือ

๑. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้อง รวรายขึ้น และเป็นเกษตรกร แบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Start ups ที่มีศักยภาพสูง

๓. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ High Value Services ๔. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง การพัฒนาภายใต้ “ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นการพัฒนาด้านวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา

แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Stratus) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และ เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษาอี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ

“กลไกการขับเคลื่อน “ไทยแลนด์ ๔.๐”

กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์ เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบ เชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (AgriTech) เทคโนโลยีอาหาร (FoodTech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (HealthTech) เทคโนโลยีการแพทย์ (MedTech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ประเทศไทย ๔.๐ ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine เป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศ ที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมปัญญาเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัย และพัฒนาการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการ ขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทยความพยายามในการ ก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ที่ไทยก กำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจาย รายได้ โอกาส และความ มั่งคั่งที่เกิดขึ้น โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทยประเด็นปัญหาและ ความท้าทายทางสังคมในมิติต่าง ๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออ นวยต่อการท ารุกิจ การส่งเสริมและ สนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถ แข่งขันได้ในเวทีโลก การ สร้างงานใหม่ ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็ม ศักยภาพ ของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำ กว่า เกณฑ์ที่ก าหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องค านึงถึงการ พัฒนาและใช้เทคโนโลยี ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทยการหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการ พัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม

โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิม ที่ค านึงถึงความ ได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลักมาสู่การค านึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลด ความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสาคัญอยู่ที่การพัฒนาระบบการผลิตให้ส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับ ประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่ง อย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจ จากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มี การลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมาโดยมุ่งเน้นการพัฒนา การศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาล ต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของ ต่างชาติมาและต้องยืนอยู่บนขา ตัวเองในระดับหนึ่ง

โดยสรุป ประเทศไทย ๔.๐ กระบวนทัศน์การพัฒนาประเทศภายใต้แนวคิด ประเทศไทย ๔.๐ เป็นอีกนโยบาย หนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อน ไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และ ยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูป โครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา ตลอดจนการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อม ๆ กัน เป็นการ ผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด ประชาธิปไตยที่มีประสิทธิภาพ พ้นมิติทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลก หากยังคงยึดความคิดเดิม ๆ ปัญหาของการหลุดพ้น กับดักประเทศ รายได้ปานกลางจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย ดังจะเห็นได้จากตัวเลขทางเศรษฐกิจตลอด ๕๐ ปีที่ผ่านมา เราใน ฐานะต้นทุนทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศพร้อมแล้วหรือยังต่อการขับเคลื่อนประเทศไทยให้บรรลุตาม

(๓) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้อง ของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น ๔ ช่วง ช่วงละ ๕ ปี รวมทั้ง กำหนดแนวทางการพัฒนาและแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็น กรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ใน ยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและ ในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม ๒๓ ฉบับ ประกอบด้วย (๑) ความมั่นคง (๒) การต่างประเทศ (๓) การเกษตร (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๕) การท่องเที่ยว (๖) พื้นที่และเมือง น่าอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่ (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม (๑๑) ศักยภาพ คนตลอดช่วงชีวิต (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้ (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี (๑๔) ศักยภาพการ กีฬา (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำ ทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

(๔) สรุปนโยบายรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

ในการแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ นโยบาย ๑๑ ด้าน

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงการบริการของรัฐ
๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม
๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกัน ปรามปราบการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชารัฐ ดังนี้

๑. การเสริมสร้างหลักการใช้บังคับกฎหมายที่ถูกต้องตามเจตนารมณ์และปรัชญากฎหมาย อาภาศและสภาวะแวดล้อม ให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วย – การให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพ – การจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี – การสร้างเสริมสมรรถนะของประชาชนและพลังทางสังคม

๒. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของทุกภาคส่วน ประกอบด้วย – การสร้างภาคีเพื่อการพัฒนา – การปรับคุณภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนา – การส่งเสริมท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา – การเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรประชาชน
๓. การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของภาครัฐ ประกอบด้วย – การปรับปรุงบทบาทการบริหารจัดการของส่วนราชการ – การปรับปรุงกระบวนการทางงบประมาณ – การกำหนดให้จังหวัดมีบุคลากรที่มีความสามารถมากขึ้น – การสร้างเกณฑ์ชี้วัดและระบบประเมินผลงาน – การสร้างความรับผิดชอบทางการบริหาร – การสร้างความโปร่งใส – การปรับการบริหารจัดการนโยบายสาธารณะ และการพัฒนาด้านกฎหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ
๔. การสร้างความต่อเนื่องในการบริหารรัฐกิจ – การสร้างพันธมิตรเพื่อกำหนดระเบียบวาระแห่งชาติ – การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ประเทศไทย ๔.๐ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจใหม่

Thailand ๔.๐ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนามูลค่า และคุณค่า (Value Creation) ให้ตรงจุด เพิ่มมูลค่า เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยไปสู่เป้าหมาย การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม”

“Thailand ๔.๐ หรือ ประเทศไทย ๔.๐” เป็นนโยบาย ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” เพราะ ในปัจจุบันประเทศไทยยังเป็นเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เราต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” โดยมีเป้าหมายสำคัญๆ ๓ ข้อคือ

๑. การปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” ที่มีคุณค่าและมูลค่ามากขึ้น
๒. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
๓. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

“ประเทศไทย ๔.๐” จึงเป็นพัฒนาทั้งระบบโดยมี องค์ประกอบสำคัญ คือ

๑. การปรับเปลี่ยนภาคการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) สู่ภาคการเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องมีรายได้มากขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง พัฒนาได้ด้วยตัวเอง
๓. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services
๔. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

(๕) ยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๙)

วิสัยทัศน์ “ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเป็นเลิศในการจัดบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น”

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บริการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนากิจการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพอย่างทันสมัย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเป็นมืออาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบการเงินการคลังและระบบกฎหมายในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากิจการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย

(๖) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

(๖.๑) แผนพัฒนาภาค (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ๒๕๖๕ มี ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูง ด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดนให้ สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่ง ย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออกตะวันตก

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทาง เศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติและมีความน่าอยู่

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือเข้าถึงข้อมูลภาวะเบียบการ ดำเนินธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล

๕) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่ม ประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

๑) พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัย ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล

๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิต และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

๕) สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)

๖) พัฒนา ช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชน พัฒนานวัตกรรมสำหรับการสร้างระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรจากชุมชน

๗) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่าง มีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ โดยมีแนวทางในการพัฒนา

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทาง เศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอ เชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบ พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหาร จัดการ น้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัด ภาคเหนือ ตอนบน

๒) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค

๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก

(๖.๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) มี ๔ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน มีเป้าหมายการพัฒนา คือ “พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง” กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕) ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่นๆ ของรัฐบาล ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่ วัตถุประสงค์เพื่อ

๑) สร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น

๒) ยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าแก่สินค้าและ ๓๙ บริการท้องถิ่น โดยผสมผสานภูมิปัญญาและเทคโนโลยีนวัตกรรม

๓) สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

๔) เพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination) โดยมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่มูลค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ แนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) โดยยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์ วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยมีแนวทางการส่งเสริม อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และหัตถ์ อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผสานเทคโนโลยี นวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่มูลค่า เพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์เพื่อ

๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ

๒) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการ รับรองมาตรฐาน

๓) สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตผลการเกษตร ผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยส่งเสริมการเกษตรต้นทาง และ เกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) โดยการพัฒนาดูแลการผลิตแบบหมุนเวียน รวมถึงการพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร สร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อการเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน วัตถุประสงค์เพื่อ

๑) สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน โดยส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับการบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตร ด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลด ฝุ่นควัน (PM ๒.๕) พร้อมทั้งสร้างมาตรการลดการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน

(๖.๓) แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕

แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาพปัญหาในปัจจุบันของพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ ยังต้องเผชิญกับ ภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัด และประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มทวี ความรุนแรงมากขึ้น เช่นปัญหาการค้ายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่าง ด้าวทั้งในและนอกระบบ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ปัญหาการ ก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข โรคระบาดติดต่อ โรคระบาด การบุกรุกทำลายป่าไม้และ ทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสาธารณสุข และภัยธรรมชาติ เป็นต้น

วิสัยทัศน์แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

“ นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง (City of Life and Prosperity)”

(เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผูกมาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยว ในระดับโลก)

พันธกิจแผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ มี ๕ พันธกิจ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการระดับสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางของการค้า การลงทุน และการคมนาคมขนส่งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่บนพื้นฐานความสง่างามทางวัฒนธรรมล้านนา

ประเด็นการพัฒนา ๖ ประเด็น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าเชื่อมโยงธรรมชาติ วัฒนธรรม สุขภาพ และเศรษฐกิจท้องถิ่น มีแนวทางการพัฒนา คือ

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่นเชื่อมโยงสู่ระดับสากล
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
- ๔) ส่งเสริมยกระดับมาตรฐานและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวบนฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- ๕) ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และพัฒนานวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้BCG Model

แนวทางในการพัฒนา คือ

- ๑) ส่งเสริมเกษตร ปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
- ๒) ส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ

๔) ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจภายใต้แนวคิด เศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การผลักดันเชียงใหม่สู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่ง สตาร์ทอัพ และเมือง นวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ (SMS & Medicopolis Smart City, MICE City, Startup City, Medicopolis) ให้สามารถ รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุนของภาคเหนือ

มีแนวทางใน การพัฒนา คือ

๑) พัฒนาให้เป็นเมืองแห่งนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ

๒) พัฒนาเมืองให้สามารถใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด

๓) พัฒนาธุรกิจ MICE อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยี ๔๑ นวัตกรรมและพัฒนา ศักยภาพ ผู้ประกอบการ MICE

๔) พัฒนานองค์ความรู้สร้างขีดความสามารถให้แก่ Startup, SMEs, OTOP ให้มีศักยภาพพร้อมขับเคลื่อน สู่ตลาดในและ ต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยใช้ความคิด สร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ

๑) ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร และผู้ประกอบการในชุมชน

๒) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา และ ๓) ส่งเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM ๒.๕) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการพัฒนา คือ

๑) ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพ สมบูรณ์

๒) บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ชยะ และของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น รวมถึงการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

๓) ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการ อนุรักษ์ หวงแหน ลดข้อขัดแย้งและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่าง คุ่มค่า

๔) พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการ เพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสม

๕) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยน อาชีพเพื่อลดฝุ่นควันและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การจัดการสาธารณสุขการสร้างความมั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ของประชาชนตาม แนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางในการพัฒนา คือ

๑) เพิ่มประสิทธิภาพด้านความ มั่นคงภายใน เพื่อรับมือกับปัญหาภัยคุกคามด้วยความมั่นคงทุกระดับ

๒) เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความ มั่นคงตามแนวชายแดน

๓) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕) เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ

๖) ส่งเสริมการพัฒนาคนทุกช่วงวัย

(๖.๓) ร่างแผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๑ การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เน้นคุณค่าที่สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ เพื่อขับเคลื่อน เศรษฐกิจท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง และนวัตกรรมอาหารแห่ง อนาคตภายใต้ BCG Model

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๓ การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๔ การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

ประเด็นการพัฒนา ที่ ๕ การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมืองน่าอยู่ความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๗.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

“บำบัดทุกข์ บำรุงสุขและคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ ด้วยการให้บริการสาธารณะ ที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า”

๗.๒ พันธกิจการพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ มี ๔ ด้าน

๑. บูรณาการหน่วยงานภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และเครือข่ายภาครัฐ เอกชนและองค์กรชุมชน ทำการพาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เชิงสร้างสรรค์อย่างมีส่วนร่วมด้วยคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอย่างเสมอภาคและยั่งยืน
๒. สร้างความมั่นคงทางด้านโภชนาการ ห่วงโซ่อุปสงค์และอุปทานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถเข้าสู่ระดับการแข่งขันภายในและต่างประเทศได้
๓. ปรับปรุงระบบการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลพื้นฐานและทันสมัยในทุกมิติเชื่อมโยงระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยแผนแม่บทและวางระบบการบริหารงานในระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มภาคเหนือ และระดับชาติ เชื่อมโยงกับภูมิภาคกลุ่มอาเซียนและระบบการตลาดและการบริโภคของสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. สร้างและปรับปรุงระบบการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ด้วยการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ทั้งด้านการบรรเทาสาธารณภัย การสาธารณสุขเชิงรุกและป้องกัน รวมถึงการเตรียมความพร้อม ด้วยแผนรองรับความเสี่ยงเชิงสาธารณะอย่างรอบคอบและเปิดเผยที่ปฏิบัติได้ทุกระดับและพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี ๗ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน
๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ
๓. ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน
๔. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
๖. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

(๒) ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลหนองแห้ง

๒.๑ วิสัยทัศน์เทศบาลตำบลหนองแห้ง

“ชุมชนน่าอยู่ พื้นฟูคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจครัวเรือนมั่นคง ดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม”

๒.๒ พันธกิจ

“ชุมชนน่าอยู่”	ประชาชนตำบลหนองแห้งความสะดวกสบาย ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
“พื้นฟูคุณภาพชีวิต”	ประชาชนตำบลหนองแห้งมีคุณภาพชีวิตสุขภาพอนามัยที่ดีขึ้น
“เศรษฐกิจครัวเรือนมั่นคง”	ประชาชนตำบลหนองแห้งมีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ พัฒนาเศรษฐกิจ
“ดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม”	ประชาชนตำบลหนองแห้งร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น และสืบสานวัฒนธรรม

๒.๓ จุดมุ่งหมายการพัฒนา

ประชาชนตำบลหนองแห่ย์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งสุขภาพกาย สุขภาพใจ มีเศรษฐกิจดี ปลอดภัยในชีวิต และดำรงไว้วัฒนธรรมคงอยู่สืบไป

๒.๔ นโยบายการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแห่ย์**๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน**

- ๑.๑ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- ๑.๒ การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
- ๑.๓ การสาธารณูปการ
- ๑.๔ จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

๒. นโยบายด้านคุณภาพชีวิต

- ๒.๑ จัดให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- ๒.๒ การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
- ๒.๓ จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ๒.๔ การส่งเสริมกีฬา
- ๒.๕ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๖ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๒.๗ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- ๒.๘ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ

๓. นโยบายด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๒ การรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๔. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๔.๑ จัดการส่งเสริมและสนับสนุนจัดการศึกษา ศาสนาและการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก
- ๔.๒ การบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๕. นโยบายด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

- ๕.๑ บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- ๕.๒ การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- ๕.๓ การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- ๕.๔ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๖. นโยบายด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๖.๑ ยึดหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในการบริหารจัดการ
- ๖.๒ มุ่งเน้นให้การบริหารงานเทศบาลทำตามอำนาจหน้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและตอบสนองภารกิจของเทศบาลอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๓ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานเทศบาล ให้พร้อมรองรับการทำการกิจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๕ แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดเทศบาลตำบลหนองแห่ย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์ : ระบบสาธารณูปโภค การคมนาคมและขนส่งและโครงสร้างพื้นฐาน ได้รับการพัฒนาปรับปรุงสามารถตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชนและภาคเกษตรกรรมได้อย่างทั่วถึง

แนวทางที่ ๑.๑ : งานก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ไฟฟ้า โทรศัพท์สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

แนวทางที่ ๑.๒ : งานก่อสร้างปรับปรุงรักษาแหล่งน้ำอุปโภค-บริโภค

การดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนหนทาง ที่ใช้ในสัญจรไปมาได้อย่างสะดวก การพัฒนาบำรุงรักษาแหล่งน้ำ รวมทั้งการปรับปรุงระบบประปา ผังเมืองควบคุมอาคาร การใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพและการพัฒนาระบบข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานเพื่อใช้ในการวางแผนในการจัดทำงบประมาณ รวมทั้งการกำหนดขอบเขตพื้นที่ออกข้อกฎหมายบังคับเทศบัญญัติเรื่องการบริหารจัดการกิจการประปาใช้อย่างจริงจัง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมการเกษตร OTOP หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ วิสาหกิจชุมชน การพัฒนาการรวมกลุ่ม พัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบูรณาการระหว่างกลุ่ม มีความพร้อมแข่งขันและรองรับการเจริญเติบโตขยายฐานเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๒.๑ : การสร้างและพัฒนารวมกลุ่ม

แนวทางที่ ๒.๒ : การส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่

การดำเนินการเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการรวมกลุ่มการเพิ่มมูลค่า/ศักยภาพในการแข่งขันด้านการส่งเสริมการตลาด ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการ เช่น สินค้า OTOP (หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์) ผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน พัฒนาองค์ความรู้ อบรมให้ความรู้เพิ่มกระบวนการเรียนรู้ผลิตภัณฑ์ เพิ่มมูลค่าจากผลิตภัณฑ์ที่ผสมผสานวิถีชีวิตชุมชนสู่ก้าวสู่ประชาคมอาเซียนรวมทั้งการประชาสัมพันธ์กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวโบราณสถาน โบราณวัตถุ แหล่งประวัติศาสตร์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวโดยเน้นเอกลักษณ์เดิมของท้องถิ่นเป็นธรรมชาติการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๓.๑ : ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากร

แนวทางที่ ๓.๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการพัฒนาการบริหารจัดการ ฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ สร้างจิตสำนึกและตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิตและบริโภคของประชาชนที่จะส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาหมอกควัน ขยะมูลฝอย มลพิษทางอากาศ น้ำเสียจากเศษวัสดุพืชสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน การอนุรักษ์พลังงานการคัดแยกขยะ การลดการใช้ถุงพลาสติกและกล่องโฟม รวมทั้งการกำหนดขอบเขตพื้นที่ออกข้อกฎหมายบังคับเทศบัญญัติเรื่องการเก็บขน กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยใช้อย่างจริงจัง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ ป่าไม้และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่

แนวทางที่ ๔.๑ : การพัฒนาองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔.๒ : การอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

การดำเนินการเกี่ยวกับอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ส่งเสริมการอนุรักษ์สืบสานประเพณียี่เป็ง ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ อบรมส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษาเกิดการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์อย่างทั่วถึงและเหมาะสม

แนวทางที่ ๕.๑ : การส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

แนวทางที่ ๕.๒ : การส่งเสริมสุขภาพของชุมชน

แนวทางที่ ๕.๓ : การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

การดำเนินการส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาศูนย์เด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองแห้ง และพัฒนาจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลหนองแห้ง เสริมสร้างสุขภาพอนามัยและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ทุกวัยให้อยู่ในมาตรฐานสุขภาพที่ดีขึ้น เช่น สนับสนุนกองทุนสสข. กลุ่มออม. ส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงวัย ใส่ใจรักสุขภาพ ชุมชนร่วมใจปลอดภัยไร้เลือดออก โรคสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยโรคเอดส์ การจัดงานวันเด็ก บูรณาการสอนภาษาพัฒนาสู่อาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดระเบียบชุมชนและสร้างความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมในชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวังป้องกัน และรับมือกับสาธารณภัยต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินในชุมชน

แนวทางที่ ๖.๑ : กระตุ้นการมีส่วนร่วมโดยมุ่งเน้นที่ภาคส่วนในชุมชน

แนวทางที่ ๖.๒ : ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติด และอบายมุข

แนวทางที่ ๖.๓ : เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบความมั่นคงปลอดภัยให้แก่ชุมชน

การดำเนินการด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ป้องกันปัญหาอาชญากรรม ติดตั้งกล้อง CCTV การมีส่วนร่วมสอดส่องดูแลของประชาชนแจ้งเบาะแสศูนย์ช่วยเหลือประชาชน รายงานศูนย์ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สนับสนุนบริการการแพทย์ฉุกเฉินบริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ : พัฒนาระบบการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล พัฒนาการบริหารจัดการสาธารณะ ให้แก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่คุ้มค่า

แนวทางที่ ๗.๑ : การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ

แนวทางที่ ๗.๒ : การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

แนวทางที่ ๗.๓ : ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบควบคุม

การดำเนินการด้านการพัฒนาบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี วัสดุครุภัณฑ์สำนักงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานการนำเสนอข้อมูลโปร่งใส ตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมของชุมชน แสดงความคิดเห็น เสนอแนวทางความปัญหาต้องการของประชาชน

ส่วนที่ ๓

แผนการดำเนินโครงการเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เทศบาลตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ความหมายและนิยาม

Smart city คือ เมืองน่าอยู่ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพ ของการให้บริการและการบริหารจัดการ เมือง โดยเน้นการออกแบบที่ดีให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองเป็นการประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลหรือข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารมาเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการชุมชน เพื่อช่วย ในการลดต้นทุน ลดการใช้ทรัพยากรจนเกิดเป็นมิติใหม่สำหรับคนเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบของ Smart City

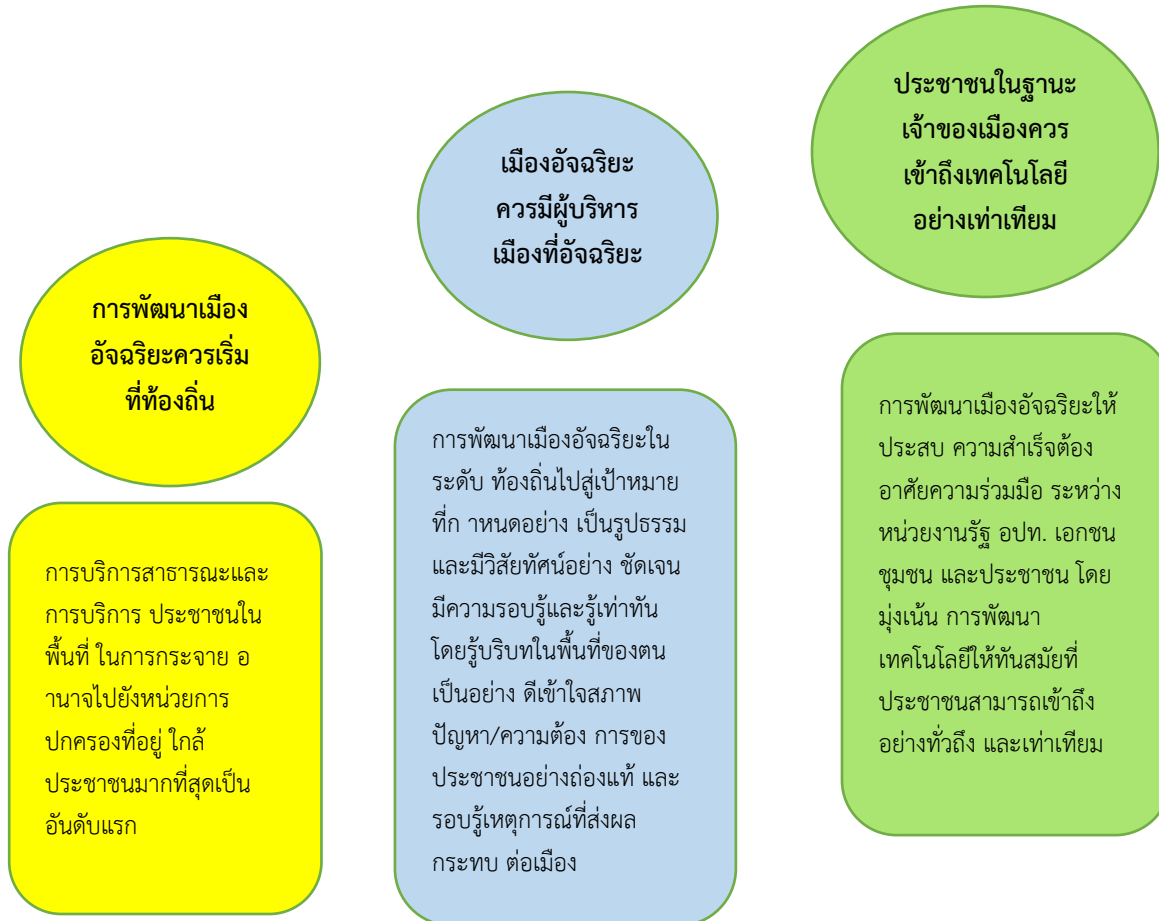
1. **Smart Environment** : สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่คำนึงถึง ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นหลัก โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยบริหารจัดการอย่างเป็นระบบไม่ว่าจะ เป็นด้านการเฝ้าระวังภัยพิบัติ การดูแลสภาพอากาศ จัดการของเสีย และการจัดการน้ำ ำ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
2. **Smart Economy** : หรือเศรษฐกิจอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจ และบริหารจัดการ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพบเห็นได้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น เมืองท่องเที่ยวอัจฉริยะ หรือเมืองเกษตรอัจฉริยะ
3. **Smart Energy** : พลังงานอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มีการบริหารจัดการ ด้านพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความสมดุล ระหว่างการผลิตและ การใช้พลังงานในพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานและลดการพึ่งพา พลังงานจากระบบโครงข่ายไฟฟ้าหลัก
4. **Smart Governance** : การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มี การพัฒนาระบบบริการภาครัฐหรือบริหารนโยบายสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของ ภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้น ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมและมี การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น นวัตกรรม บริการที่ทันสมัย
5. **Smart Living** : การดำรงชีวิตอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มีการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกโดยคำนึงถึงหลักอารยสถาปัตย์ให้ประชาชนมีสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย และมีความสุขในการดำรงชีวิต
6. **Smart Mobility** : การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ หมายถึง การบริหาร ที่มุ่งเน้นพัฒนาระบบจราจรและขนส่งอัจฉริยะเพิ่มประสิทธิภาพและ ความเชื่อมโยงของระบบขนส่งและการสัญจรที่หลากหลายเพิ่มความสะดวก และความปลอดภัยในการเดินทาง และขนส่งรวมถึงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
7. **Smart People** : พลเมืองอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มุ่งพัฒนา ำ องค์ความรู้ ทักษะ และสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจตลอดจนเปิดกว้างสำหรับ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อน นโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 ได้ส่งผลให้เกิดความท้าทายต่อนโยบายการพัฒนาเมืองเป็นอย่างมาก จนนำไปสู่แนวทาง และเครื่องมือในการบริหารจัดการเมืองชุดใหม่ ที่เรียกกันว่าการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เป็นแนวทางและเครื่องมือ ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองในทุกมิติ การนำแนวทางการพัฒนาเมืองดังกล่าวนี้มาขับเคลื่อนในประเทศไทยก็ย่อมมีปัจจัยหลายประการ ที่มาผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนจนเกิดเป็นนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในระดับรัฐขึ้นมาในส่วนนี้

องค์ประกอบการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะของ อปท.

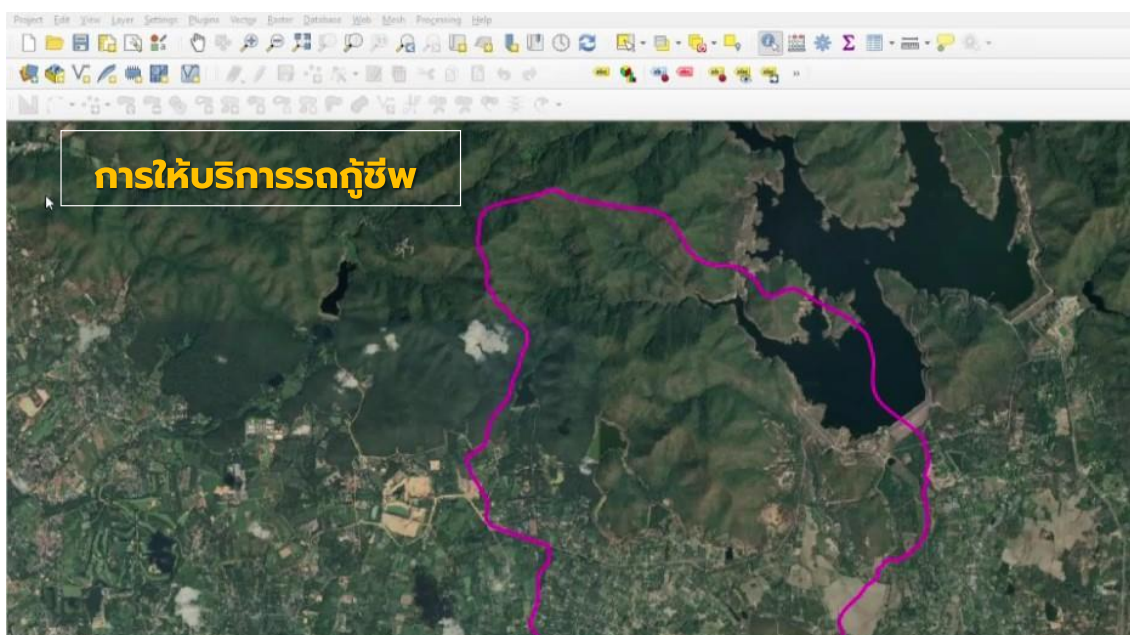
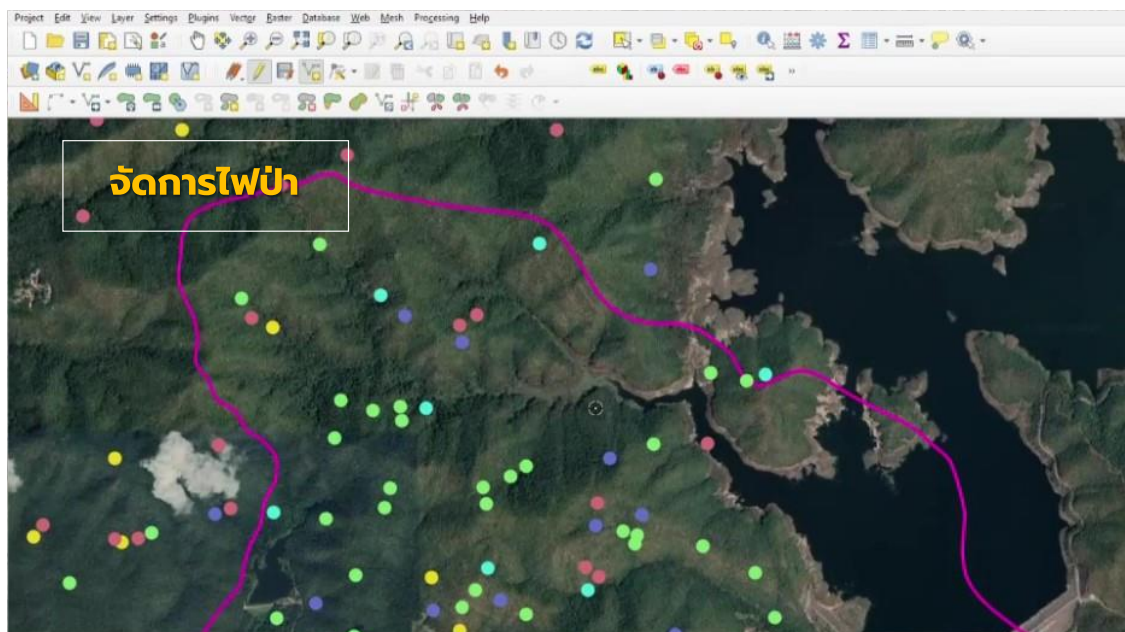

จากการดำเนินการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ (Smart City) ดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นยังคง
เดินหน้าในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน มุ่งสร้าง
ท้องถิ่นไทยให้เข้มแข็ง โปร่งใส ก้าวสู่ประเทศไทย 4.0 โดยการพัฒนาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ให้มีความทันสมัย มีขีด สมรรถนะสูง พัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ สามารถนำนวัตกรรมมาใช้และพัฒนากระบวนการข้อมูล
สารสนเทศในการบริหารราชการ เพื่อพัฒนาให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีองค์ความรู้ใหม่ๆ มีทักษะในการใช้งาน
เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่จำเป็น สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลง กระบวนการบริหารจัดการองค์กร เพื่อขับเคลื่อนประเทศ
ไปสู่ประเทศไทย 4.0 ได้ตามเป้าหมาย และมุ่งหวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำองค์ความรู้ในเรื่องการพัฒนาเมืองอัจฉริยะมา
ปรับปรุง และประยุกต์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ตลอดจนการให้บริการประชาชนได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการนำ
เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วนเพื่อประโยชน์ สูงสุดต่อท้องถิ่น ประชาชนและประเทศชาติ

แผนการดำเนินการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ (Smart City)
เทศบาลตำบลหนองแห่ย์ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อโครงการนวัตกรรม

“โครงการบริหารและการบริการโดยการมีส่วนร่วมที่มีความเป็นเลิศ (Program : A.S.I.E.)”

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ข้อที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

หมายเหตุ ข้อที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน เป้าหมายที่ ๑๖
ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ข้อที่ ๓ การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative
Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ข้อที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลหนองแห้ว ข้อที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางที่ ๗.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการตรวจสอบควบคุม

แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. วัตถุประสงค์ของโครงการนวัตกรรม

- 1) เพื่อยกระดับการพัฒนาบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะในการกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 - 2) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการเพื่อรองรับการ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ และโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทย 4.0
 - 3) เพื่อพัฒนาการบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะให้มีคุณภาพ ทันสมัย
 - 4) เพื่อพัฒนาการบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะของท้องถิ่นรองรับสังคมผู้สูงอายุและ การแก้ปัญหาทางสังคมตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
- โดยใช้หลักการทำงาน **Program : A.S.I.E.** ในความหมายของการทำงานดังนี้
A (Administration)	หมายถึง กิจกรรม/กระบวนการบริหาร
S (Service)	หมายถึง กิจกรรม/กระบวนการให้บริการ
I (Involvement)	หมายถึง กิจกรรม/กระบวนการ/แนวทางและหน้าที่
ของประชาชนในการมีส่วนร่วม
E (Excellence)	หมายถึง ความเป็นเลิศ

2. ผลงานสอดคล้องกับนวัตกรรม

- 1) การพัฒนาและนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในการจัดบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ ทั้งแง่ในการประหยัดเวลา ทรัพยากร เพื่อสนองต่อความต้องการและแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนและเกิด ประโยชน์สูงสุด
- 2) จัดให้มีกระบวนการและช่องทางสื่อสารกับประชาชนในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ รับทราบและเข้าใจถึงสิ่งที่ท้องถิ่นกำลังจะดำเนินการ และดำเนินการอยู่พร้อมทั้งรับฟัง ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนา

3) ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรโดยการวางระบบ สารสนเทศการจัดการแบบออนไลน์ในการประเมินความก้าวหน้าการบริหาร การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ สารสนเทศเกี่ยวกับการบริหาร การบริการ และเปิดเผย ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและสร้างการมีส่วนร่วมได้ทันทีเมื่อต้องการ รวมทั้งรณรงค์เผยแพร่การพัฒนาคุณภาพการบริการ และขยายการยอมรับออกไปในวงกว้าง

4) ปรับรูปแบบการให้บริการของท้องถิ่นจากรูปแบบเดิมไปสู่การให้บริการประชาชน ผ่าน ระบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ ลดขั้นตอนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวิถี การดำเนินชีวิตและความ ต้องการของผู้รับบริการแต่ละบุคคล โดยการใช้งานเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แทนกระดาษ มีการจัดบริการภาครัฐของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่อำนวยความสะดวกในลักษณะจุดเดียวเบ็ดเสร็จ

5) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และสร้างแอปพลิเคชันเพื่อให้ประชาชน ได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

3. โครงการสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ

(...v..) การมีสุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

(...v..) ความร่วมมือในการมุ่งสู่เป้าหมาย

จากปัญหาความไม่เท่าเทียมในการพัฒนาของประเทศทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และ ข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท และประเด็นดังกล่าวนี้ เชื่อมโยงโดยตรงกับภารกิจและหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่และ อำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตาม หลักการพัฒนา อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และ นอกจากนั้นในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญกับการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ ที่ต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่สำคัญคือความท้าทายในการจัดบริการ สาธารณสุขในรูปแบบการร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ หรือการมอบหมายให้เอกชน หรือ หน่วยงานของรัฐดำเนินการ ที่จะเป็ประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น และประเด็นที่ท้าทายต่อยุทธศาสตร์ การพัฒนาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นคือ การเสริมสร้างประสิทธิภาพ การจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 การพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมา ทำให้ประชาชน ชุมชน ก้าวหน้าไปหลายด้านทั้งการเสริมสร้างความมั่นคง ในอาชีพ รายได้หลายองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการ ทำให้จำนวนคนยากจนลดลงและพัฒนา การบริการทางการศึกษา และสาธารณสุข ให้ขยายในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ดีการแก้ไขปัญหา ความเหลื่อมล้ำและการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นความท้าทาย โดยเฉพาะท้องถิ่นในพื้นที่ ห่างไกล และการยกระดับคุณภาพในการจัดบริการสาธารณะให้มีมาตรฐานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และความจำเป็นการพัฒนาของประเทศ

4. ความสำคัญของโครงการนวัตกรรม

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล พร้อมทั้งส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วม ในการบริหารงานและ ตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริม การมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วน ในการร่วมสร้างท้องถิ่นธรรมาภิบาลสูง และคุณธรรมเด่น - สร้างมาตรการ แนวทางเพื่อการสร้างความโปร่งใสในการจัดทำงบประมาณของท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และหน่วย วิชาการในพื้นที่และสร้างความโปร่งใส ในการจัดทำและบริหารงบประมาณของท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน สถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานวิชาการในพื้นที่ โดยเปิดให้สาธารณชนตรวจสอบ ทั้งข้อมูลงบประมาณและ การจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจน รายละเอียดโครงการและราคากลาง

5. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของโครงการนวัตกรรม ผลงานต้องแสดงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น มีหลักการและมาตรการที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5.1 โครงการแสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

โดยใช้หลักการทำงาน Program : A.S.I.E. ในความหมายของการทำงานดังนี้

A (Administration)	หมายถึง กิจกรรม/กระบวนการบริหาร
S (Service)	หมายถึง กิจกรรม/กระบวนการให้บริการ
I (Involvement)	หมายถึง กิจกรรม/กระบวนการ/แนวทางและหน้าที่ ของประชาชนในการมีส่วนร่วม
E (Excellence)	หมายถึง ความเป็นเลิศ

5.2 โครงการสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ

จากปัญหาความไม่เท่าเทียมในการพัฒนาของประเทศทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และ ข้อจำกัดในการเข้าถึง บริการที่มีคุณภาพของรัฐ โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท และประเด็นดังกล่าวนี้ เชื่อมโยงโดยตรงกับภารกิจและหน้าที่ตาม กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่และ อำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตาม หลักการพัฒนา อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนใน ท้องถิ่น และ นอกจากนั้นในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญกับการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ ที่ต้อง สอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่สำคัญคือความท้าทายในการจัดบริการ สาธารณสุขในรูปแบบการร่วม ดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ หรือการมอบหมายให้เอกชน หรือ หน่วยงานของรัฐดำเนินการ ที่จะเป็ประโยชน์แก่ ประชาชนในท้องถิ่น และประเด็นที่ท้าทายต่อยุทธศาสตร์ การพัฒนาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นคือ การเสริมสร้างประสิทธิภาพ การจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่น เพื่อการหนุนเสริมการเป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้วและยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ การพัฒนา ท้องถิ่นที่ผ่านมามี ทำให้ประชาชน ชุมชน ก้าวหน้าไปหลายด้านทั้งการเสริมสร้างความมั่นคง ในอาชีพ รายได้หลายองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการทำให้จำนวนคนยากจนลดลงและพัฒนา การบริการทางการศึกษาและสาธารณสุข ให้ขยายในท้องถิ่น อย่างทั่วถึงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ดีการแก้ไขปัญหา ความเหลื่อมล้ำและการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตแก่ประชาชนตามภารกิจขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นความท้าทาย โดยเฉพาะท้องถิ่นในพื้นที่ ห่างไกล และการยกระดับคุณภาพในการจัดบริการสาธารณะให้ มีมาตรฐานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และความจำเป็นการพัฒนาของประเทศ

5.3 โครงการสอดคล้องกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำโครงการบริหารและการบริการโดยการมีส่วนร่วมที่มีความเป็นเลิศ (Program : A.S.I.E.) สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ โดยมุ่งเน้นเป้าหมายการพัฒนาเมืองน่าอยู่ในทุกภาคของประเทศ เพื่อเป็นศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งจ้างงานและที่อยู่อาศัย รวมทั้งพื้นที่เพื่ออนุรักษ์ที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สอดคล้องกับอัตลักษณ์ท้องถิ่นและศักยภาพของเมือง

5.4 โครงการสอดคล้องกับเป้าหมายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

การจัดทำโครงการบริหารและการบริการโดยการมีส่วนร่วมที่มีความเป็นเลิศ (Program : A.S.I.E.) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตอย่างยั่งยืน

5.5 โครงการใช้ทรัพยากรทางการบริหารได้บ้าง เช่น บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณ หรือทรัพยากรอื่น ๆ ในการนำโครงการไปปฏิบัติ

1. ด้านบุคลากร : การพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภา และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นนักบริหาร นักการเมือง และผู้ปฏิบัติงานที่มีธรรมาภิบาล และพร้อมเปิดรับ การตรวจสอบ อย่างโปร่งใส
2. วัสดุอุปกรณ์ : วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต่อโครงการฯ
3. งบประมาณ จำนวน 10,000.-บาท
 - โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการของเทศบาลฯ
 - โครงการบริหารจัดการระบบบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน

6. ความยั่งยืนของโครงการนวัตกรรม โครงการนวัตกรรมมีความยั่งยืนทั้งความยั่งยืนทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ SMART๑ มีความยั่งยืน เนื่องจากเป็นโครงการที่เกิดการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ คนพิการในชุมชน ภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม ในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคนพิการในพื้นที่ โดยสามารถต่อยอดและพัฒนาต่อไปได้เรื่อย ๆ โดยการให้คนพิการและครอบครัว สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

7. ผลกระทบของโครงการนวัตกรรม โครงการต้องมีการประเมินผล และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน

7.1 โครงการนวัตกรรมมีวิธีการประเมินผลและใช้ตัวชี้วัด

จากการสุ่มแบบสำรวจข้อมูลความพึงพอใจจากผู้รับบริการจากเทศบาลตำบลหนองแห้งจำนวน ๓๗๕ ราย (จ้าง ม.แม่โจ้ จัดเก็บข้อมูล) โดยมีการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคทางสถิติขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การแปรผลค่าเฉลี่ย (Mean) ความพึงพอใจปรากฏตามรายงานการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลหนองแห้ง

7.2 โครงการนวัตกรรมมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

จากการวิจัยเชิงสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลหนองแห้ง พบว่า ผู้รับบริการที่มาใช้บริการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลหนองแห้ง อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน แสดงว่าเทศบาลตำบลหนองแห้ง ยึดหลักและปัจจัยในการให้บริการประชาชนเป็นส่วนประกอบในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บังเกิดผลแก่ส่วนรวมอย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนที่มาใช้บริการได้รับความสะดวกและรวดเร็วตรงกับความต้องการ และได้รับความสบายใจสอดคล้องกับหลักการบริการสาธารณะ ซึ่งเกิดขึ้นเพราะเจ้าหน้าที่มีความตระหนักรู้ว่าตนคือผู้ให้บริการ จึงทำให้ผู้รับบริการส่วนใหญ่เกิดความพึงพอใจและความรู้สึกที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ

8. การมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่าย

โครงการนวัตกรรมต้องแสดงว่ามีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้แก่ ประชาชน หน่วยงานอื่น ๆ ภาคประชาสังคม หรือภาคเอกชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสามารถอธิบายได้ว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใดบ้างที่มีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการและนำโครงการนั้นไปปฏิบัติ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ โปรดระบุบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ อำเภอสันทราย หน่วยงานภายในที่สังกัดเทศบาลตำบลหนองแห้ง ภาคเอกชน ภาคประชาชน ตลอดจนภาคีเครือข่าย กลุ่มองค์กรต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่

แผนปฏิบัติการโครงการบริหารและการบริการโดยการมีส่วนร่วมที่มีความเป็นเลิศ (Program : A.S.I.E.)”

เทศบาลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

เป้าหมายการพัฒนา	กิจกรรม	วิธีการ/ดำเนินงาน	กลุ่มเป้าหมาย	กลไกชุมชน	ระยะเวลา	งบประมาณ
เกิดกลไกระดับหมู่บ้านตำบลบริหารและการบริการโดยการมีส่วนร่วมที่มีความเป็นเลิศ (Program : A.S.I.E.)	กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมพัฒนากลไกในการบริหารและการบริการโดยการมีส่วนร่วมที่มีความเป็นเลิศ (Program : A.S.I.E.)	1. การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อวางแผนการดำเนินงานและมอบหมายหน้าที่ผู้รับผิดชอบงาน 2. ออกแบบและวางแผนงานสร้างแนวทางการทำงานเพื่อทำความเข้าใจในการดำเนินการทำงานในทิศทางเดียวกัน 3. ประชุมคณะทำงานเพื่อวางแผนทางข้อตกลงร่วมในพื้นที่ตำบลหนองแห้ง	คณะผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาลหนองแห้ง . กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และ โรงเรียนในพื้นที่	1.คณะผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาลหนองแห้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ 2.กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน 3..ตำรวจในพื้นที่ 4..โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ 5.โรงเรียนในพื้นที่	ต.ค66-ก.ย67	10,000
สร้างความตระหนักและรอบรู้ข้อมูลข่าวสาร	กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมรณรงค์และประชาสัมพันธ์	1. ประชาสัมพันธ์เทศบาลตำบลหนองแห้ง เพื่อเป็นการกระจายข่าวรณรงค์ประชาสัมพันธ์เกิดการส่งต่อสื่อสารและการกระจายข้อมูลไปยังกลุ่มต่างๆ ในการส่งเสริมสนับสนุนการอบรมให้ความรู้ ข้อมูลประชาสัมพันธ์ผ่านหนังสือประชาสัมพันธ์หอกระจายข่าว เสียงตามสายประจำหมู่บ้าน www.nongyaeng.go.th FACEBOOK : เทศบาลตำบลหนองแห้ง	คณะผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาลหนองแห้ง .กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และโรงเรียนในพื้นที่	1.คณะผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาลหนองแห้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ 2.กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน 3..ตำรวจในพื้นที่ 4..โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ 5.โรงเรียนในพื้นที่	ต.ค66-ก.ย67	ไม่มีค่าใช้จ่าย